

குற்றச்சாட்டுக்களும் பதில்களும்.

நூல்:

இஸ்லாத்தின் பார்வையில் ஸஹாபாக்கள்

போட்டிக்கான பகுதி:

குற்றச்சாட்டுக்களும் பதில்களும்

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய அத்தனை பிரிவுகளும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, தங்களுக்கு எதிரான விடயங்களை ஸஹாபாக்கள் அறிவிக்கும்போது அவர்களை விமர்சிப்பதற்குத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய குழுக்களில் ஷீஆக்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் ஒரு சில ஸஹாபாக்களைத்தவிர மற்ற எல்லோரையும் “காபிர்கள்” என்றும் “முனாபிக்குகள்” என்றும் விமர்சிக்கின்றனர். ஷீஆக்களிடம் ஏன் இப்படி விமர்சிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் எதுவும் தெரியாத அல்லது இஸ்லாம் பற்றிய அடிப்படை அறிவில் லாதவர்களை ஏமாற்ற சில நொண்டிச்சாட்டுக்களையும் திரிப்புடுத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களையும் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களின் உண்மை நிலையையும் அதன் சுயரூபத்தையும் இந்தப்பகுதியில் நோக்குவோம்.

ஸஹாபாக்கள் மார்க்கத்தை மறைத்தார்களா?

ஸஹாபாக்கள் மார்க்கத்தில் அதிகமானவற்றை மறைத்து விட்டதாகவும், அஹ்லுல்பைத்கள் பற்றி நபியவர்கள் சொன்னவற்றையும், தங்கள் சுயநலத்திற்காகவும் மறைத்துவிட்டதாக ஷீஆக்கள் ஒரு பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர். இதன் உண்மை நிலையை இங்கு அவதானிப்போம்.

எல்லாவற்றுக்கும் முன்னால் அல்லாஹ் தன் மார்க்கத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளான். “நாம் தான் இந்த அல்குர்ஆனை இறக்கினோம்; நாம்தான் இதைப் பாதுகாப்போம்.” எனவே இறைவாக்கில் நம்பிக்கை வைத்துள்ள எவரும் நபியின் செய்திகளை அல்லாஹ் பாதுகாத்துள்ளான் என்பதிலோ அல்லது எவரும் சந்தேகப்படாத அடிப்படையில் அவனது பாதுகாப்பு அமைந்திருக்கும் என்பதிலோ சந்தேகப்படமாட்டார்கள். அவ்வாறு சந்தேகப்படுவோர் மு.மீன்களாகவும் இருக்க முடியாது.

நமது இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை அல்லாஹ் ஸஹாபாக்கள் மூலமும் அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த தாபிஈன்கள் மூலமும் பாதுகாத்துள்ளான். இதனோடு தொடர்புபடும் அத்தனைபேருடைய வரலாறுகளும் எந்த சந்தேகமும் ஏற்படாத அடிப்படையில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு 1000000 க்கும் மேற்பட்டவர்களின் வரலாறுகள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்தவர்களில் முதன்மையானவர்கள் ஸஹாபாக்கள். ஸஹாபாக்கள் விடயத்தில் ஒருவன் குறை கண்டால் அதன் பிறகு அவனால் அல்-குர்ஆனையோ, ஸுன்னாவையோ எடுக்க முடியாது. எனவே இவ்வாறு குற்றம் சுமத்துபவர்கள் இஸ்லாத்தையே குழிதோண்டிப்புதைக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதையே எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்துபவர்களை நாம் பார்த்தால் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியில் சென்றுவிட்டவர்கள், அவர்கள் ஸலாம் சொன்னால்கூட பதில் சொல்லக்கூடாது என்று இமாம்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்ற குழுவான ஷீஆக்கள்தான் இவ்வாறு

சொல்கின்றனர். எனவே, இது எமது நம்பிக்கைக்கும் எமது கொள்கைகளுக்கும் எவ்விதத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது யூதர்களின் வழித்தோன்றல்களான இவர்களின் பிரச்சாரத்தால் நாம் பாதிப்படையவேண்டிய அவசியமில்லை.

ஸஹாபாக்கள் மறைத்துவிட்டதாக ஷீஆக்கள் குற்றம்சாட்டும் அத்தனை ஹதீஸ்களும் ஷீஆக்களின் அடிப்படைக்கொள்கைகளை நிறுவுவனவாகவும் அவற்றுக்கு உயிர்கொடுப்பனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. செய்திகளாகும். உண்மை என்னவெனில் ஆரம்பத்தில் எதையும் கவனிக்காமல் இப்பனு ஸபினால் இஸ்லாத்தையும் யூதத்தையும் சேர்த்து ஷீஆ என்ற பெயரில் ஒரு புதிய மார்க்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படைக் கொள்கை இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களுக்கும் அடிப்படை விடயங்களுக்கும் முரண்படுவதாக அமைந்ததால் அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு மத்தியில் சிந்தனைச் சிக்கலை ஏற்படுத்தவும் ஏனையவர்களால் விமர்சிக்கப்படவும் வழிவகுத்தது. இதை அறிந்துகொண்ட இந்த யூதப்பிள்ளைகள் இந்த விமர்சனங்கள் அத்தனைக்கும் பதில் சொல்லவும் தங்கள் கொள்கையை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும் கண்ட இலகுவான வழியே இந்தக்குற்றச்சாட்டாகும்.

காரணம் இந்தக்குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும் எவரும் தான் நினைத்தவற்றையெல்லாம் மார்க்கம் என்று சொல்லலாம் ஆதாரம் கேட்டால் தான் எழுதியவற்றையே எடுத்துக்காண்பிக்கலாம். விளக்கம் கேட்டால் இதை ஸஹாபாக்கள் மறைத்துவிட்டார்கள் என்று இலகுவாக தப்பிவிடலாம். எனவே இந்தக்குற்றச்சாட்டுக்களெல்லாம் உள்நோக்கம் கொண்டவை என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

ஸஹாபாக்களின் வரலாற்றைப் படித்த எவரும் இக்குற்றச்சாட்டுக்களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். நபி ﷺ அவர்கள் மீது பொய் சொல்வதற்கு அதிகம் பயந்த ஸஹாபாக்கள் நபியவர்கள் சொன்ன செய்திகளை மறைப்பதற்கும் பயந்தார்கள். அபூஹுரைரா அவர்கள் தன்னுடைய எந்த சபையை ஆரம்பிக்கும் போதும், “என் மீது இட்டுக்கட்டுபவர்கள் தனது தங்குமிடத்தை நரகமாக்கிக் கொள்ளட்டும்” (புஹாரி, முஸ்லிம்) என்ற பொருள்படும் ஹதீஸைக் கூறியே ஆரம்பிப்பார்கள். இது ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதில் அவர்

எந்தளவிற்கு அவதானமாக நடந்திருக்கிறார் என்பதையும் பயபக்தியோடு ஹதீஸ்களை அறிவித்திருக்கிறார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அதேவேளை நான் இறைவனுடைய அருள்மறையிலிருந்து 02 (02:159,160) வசனங்களைக் கேட்டிராவிட்டால் ஒரு செய்தியையேனும் அறிவித்திருக்கமாட்டேன் என்கிறார். இது அவர் மார்க்கத்தை மறைக்கக்கூடாது என்பதில் எந்தளவுக்கு அவதானமாக இருந்திருக்கிறார் என்பதைக்காட்டுகிறது.

நானும் உமைய்யா பின் ஸைத் எனும் கிளையாரைச்சேர்ந்த ஒருவரும் தோழராக்கப்பட்டிருந்தோம் நபியவர்களிடம் ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொருவர் செல்வதாகவும் மற்றவர் வயலில் வேலை செய்வதாகவும் நாட்களைப் பிரித்துக்கொண்டோம். அன்றையதினம் நான் கற்ற செய்திகளை வயலில் இருக்கும் எனது அன்ஸாரித தோழரிடம் சொல்வேன் அவரும் அவ்வாறே சொல்வார் என்று உமர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். (புஹாரி 89, முஸ்லிம்)

இப்பனு மஸ்ஹத் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். “நாம் இறைவனுடைய வேதத்திலிருந்து 10 வசனங்களைக் கற்றுக்கொள்வோம் அதை நடைமுறைப்படுத்தி மற்றவர்களுக்கு எத்திவைத்து அமல் செய்யாமல், அதற்குப்பின்னால் இறங்கிய 10 வசனங்களை நாம் கற்றுக்கொள்ள மாட்டோம்.” என்கிறார்கள்.

(ஸுன்னன் அல்-குப்ரா, தபகாதுல் குப்ரா)

இவ்வாறு ஸஹாபாக்கள் நபியவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட செய்திகளையெல்லாம் மற்றவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதில் காட்டிய ஈடுபாட்டிற்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் இருக்கின்றன.

இந்த மார்க்கத்தை மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதும் பரப்புவதும் அதை அறிந்தவர்களின் பொறுப்பு என்று நபி அவர்கள் சொன்னதோடு அல்-குர்ஆனும் அஸ்-ஸுன்னாவும் அப்படிச் செய்பவர்களுக்கான வெகுமதிகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

“காலத்தின் மீது சத்தியமாக மனிதன் நஷ்டத்தில் இருக்கிறான், விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்து **சத்தியத்தை ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்து** பொறுமையைக் கொண்டும் ஒருவருக்கொருவர் உபதேசிக்கிறார்களே அத்தகையோரைத்தவிர.”

(103: 1,2,3)

“(விசுவாசங்கொண்டோரே!) மனிதர்களுக்காக தோற்றுவிக்கப்பட்ட (சமுதாயத்தார்களிலெல்லாம்) மிக்க மேன்மையான சமுதாயமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். (ஏனெனில்) நன்மையான காரியங்களை நீங்கள் ஏவுகிறீர்கள். தீமையை விட்டும் (அவர்களை) நீங்கள் விலக்குகிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கின்றீர்கள்...” (3:110)

“என்னைப்பற்றி ஒரு வசனம் (விடயம்) தெரிந்தாலும் அதை எத்தி வையுங்கள்” (புஹாரி, திர்மிதி, அஹ்மத்)

“யார் ஒரு நல்ல விடயத்தை மற்றவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறானோ அவனுக்கு அதை செய்பவனுக்கு கிடைக்கும் நன்மை போன்ற நன்மை கிடைக்கின்றது.” (முஸ்லிம், அபூதாவுத், திர்மிதி)

“இன்னும் (விசுவாசங்கொண்டோரே) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தார் -அவர்கள் (மனிதர்களை) நன்மையின் பால் அழைக்கின்றவர்களாகவும், நல்லதைக்கொண்டு (மக்களை) ஏவுகின்றவர்களாகவும், தீய செயல்களிலிருந்து (அவர்களை) விலக்குகின்றவர்களாகவும் இருக்கட்டும். அவர்களே வெற்றி பெற்றோர்.” (3:104)

இவ்வாறு ஏராளமான வசனங்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுவதிலும் நபியவர்களின் வார்த்தைகளை அணுவும்தவறாமல் அப்படியே நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்த ஸஹாபாக்கள் நிலையான தர்மமாகிய இந்த மாபெரும் பணியை செய்யாமல் மார்க்கத்தை மறைத்து தங்கள் மறுமை வாழ்வுக்கு ஆப்புவைக்க ஒருபோதும் விரும்பமாட்டார்கள்.

எனவே இந்த மார்க்கத்தையும் அதை ஏற்றவர்களையும் பாதுகாக்க தங்கள் உயிரையும் துச்சமாக மதித்த ஸஹாபாக்கள், மார்க்கத்தை மறைத்து மறுமையை வீணாக்கிவிட்டார்கள் என்பது மிகப் பெரும் பழியாகும். யாரெல்லாம் ஸஹாபாக்கள் விடயத்தில் இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்துகிறார்களோ அவர்கள் விடயத்தில் சந்தேகம்கொண்டு அவதானமாக நடக்க நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ஸஹாபாக்கள் பித்அத்வாதிகளா?

“நான் அறிந்த என்னைத்தெரிந்த பல மனிதர்கள் நாளை மறுமையில் நான் ஹவ்முல் கௌதரில் இருக்கும் போது அதைநோக்கி வருவார்கள். அப்போது அதைவிட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்படுவார்கள். அப்போது நான், “இறைவா! அவர்கள் எனது தோழர்கள் (ஸஹாபிகள்)” என்று சொல்வேன். அதற்கு உனக்குப்பிறகு அவர்கள் எதையெல்லாம் உருவாக்கினார்கள் என்பது உமக்குத் தெரியாது என்று சொல்லப்படும்.” (புஹாரி 4740)

இந்த ஆதாரபூர்வமான செய்தியைச் சிலர் தவறாக விளங்கிக் கொண்டு ஸஹாபாக்களை பித்அத்வாதிகள் என்று விமர்சிக்கின்றனர். ஷஹீத்கள் போன்ற ஸஹாபாக்கள் மீது கொடுமான கருத்துக்களை விதைக்கின்றவர்களின் மிகப்பெரும் ஆதாரங்களிலொன்றாகவும் இந்த செய்தி இருக்கிறது. இதுபோலவே சிலர் இந்தச் செய்தியில் நபியவர்களின் ஸஹாபாக்கள் ஹவ்முல் கவ்தரிலிருந்து துரத்தப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே இந்த மார்க்கத்தைப் பாதுகாக்க தங்கள் உயிரையும் துச்சமாக மதித்த ஸஹாபாக்களுக்கே இந்த நிலையா? அவர்கள் மார்க்கத்தை விட்டு வெளியேறியவர்கள் என்பதற்கு ஹதீஸ் ஆதாரங்கள் உண்டா? என்ற ஐயத்தோடும் கவலையோடும் இருக்கின்றனர்.

மேலே நாம் குறிப்பிட்ட ஹதீஸை அறிஞர்கள் பல வழிகளில் விளக்க முயற்சிக்கின்றனர். அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே தருகிறேன்.

இங்கே நபியவர்கள் ஸஹாபாக்கள் என்று குறிப்பிடுவோர் நபியவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த முனாபிக்குகளை (இஸ்லாத்தை வெளிப்படுத்தி நிராகரிப்பை மறைத்து வாழ்ந்தோரை) க் குறிக்கும். இவர்களில் சிலரை அல்லாஹ்வின் அறிவிப்பின் படி நபியவர்களுக்குத் தெரியும், மற்றும் சிலரைத் தெரியாது எல்லோரையும் ஸஹாபாக்கள் என்றே நபியவர்கள் கருதினார்கள்.

இறைவன் 63:1,2 ல் அவர்கள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறான். “(நபியே!) நயவஞ்சகர்கள் உம்மிடம் வந்தால், “நிச்சயமாக நீர்

அல்லாஹ்வின் தூதரே என நாங்கள் சாட்சி கூறுகின்றோம்” என்று கூறுவர். நிச்சயமாக நீர் அவனது தூதர் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். நிச்சயமாக இந்நயவஞ்சகர்கள் பொய்யர்களே என அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான். அவர்கள் தமது சத்தியங்களைக் கேடயமாக எடுத்துக்கொண்டு, அதனால் அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் (பிறரைத்) தடுக்கின்றனர். நிச்சயமாக அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது மிகக் கெட்டதாகும்.”

நபியவர்களுடன் இருந்த சில முனாபிக்குகளை நபியவர்களுக்குத் தெரியாதிருந்தது என்பதை பின்வரும் வசனத்தில் அல்லாஹ் தெளிவுபடுத்துகின்றான்.

“உங்களைச் சூழவுள்ள கிராமப்புற அரபிகளில் நயவஞ்சகர்களும் உள்ளனர். மேலும், மதீனா வாசிகளிலும் நயவஞ்சகத்தில் ஊறித் திழைத்தோர் உள்ளனர். (நபியே!) நீர் அவர்களை அறியமாட்டீர். நாம் அவர்களை நன்கறிவோம். அவர்களை நாம் இருமுறை தண்டிப்போம். பின்னர் கடுமையான வேதனையின்பால் அவர்கள் மீட்டப்படுவார்கள்” (9:101)

நபி ﷺ அவர்களுக்குப்பின் மதம் மாறியவர்களையே இது குறிக்கும். நபி ﷺ அவர்களின் இறுதிக் காலத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட இஸ்லாத்தில் சரியான தெளிவில்லாத பலர் நபியின் மரணத்தோடு மதம் மாறினார்கள் இவர்களையே நபியவர்கள் தனது தோழர்கள் என்று அழைப்பார்கள். என்று சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

‘ஸஹாபி’ என்றால் அரபியில் ஒன்றாக இருந்த எல்லோரையும் குறிக்கும். இந்த அர்த்தத்திலேயே அந்த ஹதீஸில் நபியவர்கள் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்று மற்றும் சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது இஸ்லாமிய வழக்கில் சொல்வதைப் போன்று “நபியவர்களை ஈமான் கொண்ட நிலையில் அவர்களைச் சந்தித்து இஸ்லாத்தில் மரணித்திருக்கவேண்டும்” என்பதல்ல. பொதுவாக நபியவர்களை கண்ட சந்தித்த எல்லோரையும் இந்த ஹதீஸ் குறிக்கின்றது என்று இன்னும் சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இதை நபியவர்களின் இன்னுமொரு செய்தியும் தெளிவு படுத்துகின்றது. அப்துல்லாஹ் பின் ஸப.ஃ எனும் முனாபிக்குகளின் தலைவனைக் கொலைசெய்ய நபியவர்களிடம் அனுமதி கேட்டபோது நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: 'இல்லை வேண்டாம் முஹம்மத் தன் தோழர்களைக் கொலைசெய்கிறான்' என்று மக்கள் நினைத்து விடுவார்கள் என்று சொல்லி அதற்கு தடைவிதிக்கிறார்கள் இங்கே நபியவர்களை உண்மையாகவே ஈமான் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது கவனிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது...

சிலபோது நபியவர்களை சந்திக்காத நபியவர்களின் சமூகத்தைக் குறிக்கவும் 'ஸஹாபி' என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த கருத்தினடிப்படையிலும் நாம் மேலே சுட்டிக்காட்டிய ஹதீஸில் ஸஹாபி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என்று மற்றும் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

குறித்த இந்த ஹதீஸை ஸஹாபாக்களைக் குறை காணும் விதத்தில் ஷீஆக்கள் மாத்திரமே பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்களைத் தவிர இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய எந்தக்குழுவும் இந்த ஹதீஸை ஸஹாபாக்களைக் குறைகாண பயன்படுத்தியதில்லை. அதனால் ஷீஆக்களிடம் நாம் ஒரு கேள்வியை கேட்கலாம். அலி ஃ, பாதிமா ஃ, ஹஸன் ஃ, ஹுஸைன் ஃ, ஸல்மானுல் பாரிஸி ஃ போன்ற நீங்கள் போற்றுகின்ற இவர்கள் போன்றவர்களெல்லாம் ஸஹாபாக்களில்தானே அடங்குகின்றனர். எனவே இவர்களும் நாளை மறுமையில் ஹவ்முல் கௌதரிலிருந்து தூரத்தப்படுவார்களா? ஸஹாபாக்களை நபியவர்கள் விரட்டுவார்கள் என்றால் இவர்களையும் விரட்டத்தானே வேண்டும். அப்படி விரட்டப்படமாட்டார்கள் என்று உங்களால் பதில் சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொன்னால் எந்த ஆதாரத்தினடிப்படையில் சொல்கிறீர்கள் என்று சொல்லமுடியுமா? நிச்சயமாக முடியாது. அப்படி நீங்கள் சொன்னாலும் உங்களால் இம்சிக்கப்படும் ஏனைய ஸஹாபாக்களுக்கு வந்திருக்கும் செய்திகளைப்போன்ற செய்திகளைத்தான் சொல்லவேண்டும். அப்போது நாம் இந்த ஹதீஸ் விடயத்தில் சுட்டிக்காட்டிய இமாம்களின் கருத்துக்களில் ஏதாவதொன்றுக்கு நீங்களும் வந்தாகவேண்டும்.

ஸஹாபாக்கள் ஹுதையாவில் வைத்து நபியவர்களை நிராகரித்து இஸ்லாத்தைவிட்டும் சேன்று விட்டனரா?

நபியவர்களும் ஸஹாபாக்களும் ஹிஜ்ரி ஆறாம் ஆண்டு உம்றா செய்வதற்காக மக்காவுக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் உம்றா செய்யாமல் ஹுதையா என்ற இடத்தில் வைத்து தடுக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கும் மக்காவின் முக்கிய புள்ளிகளுக்குமிடையில் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படுகிறது. பின்பு அந்த இடத்திலேயே முடியைக் களையுமாறும், கொண்டுவந்த பிராணிகளை அறுத்து அந்த இடத்திலேயே பலியிடுமாறும் ஏவுகிறார்கள். ஆனால் ஸஹாபாக்கள் யாரும் அதைச் செய்யவில்லை. நபியவர்கள் கோபப்படுகிறார்கள். அவர் தன் மனைவி உம்மு ஸலமா ஃ அவர்களிடம் சென்றார்கள்.

நபியவர்களின் முகத்தில் கோபத்தை அம்மையார் அவர்கள் காண்கிறார்கள். அப்போது, 'யார் உங்களைக் கோபப்படுத்தினார்கள்? யார் உங்களைக் கோபப்படுத்தினாரோ அல்லாஹ் அவரைக் கோபிப்பான் என்றார்கள். நபியவர்கள் 'நான் எப்படி கோபப்படாமலிருப்பேன். நான் ஒன்றை சொல்கிறேன் அதை பின்பற்றாமல் இருக்கிறார்கள்.' என்றார்கள். (நஸஈ)

அதாவது இங்கே உம்மு ஸலமா ஃ அவர்கள் நபியவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் அதேவேளை நபியவர்கள் கோபப்படுவதின் அபாயத்தையும் உணர்த்துகிறார்கள்.

இந்தச் செய்தியை வைத்து ஷீஆக்கள் ஸஹாபாக்களை குறைகாண்கின்றனர். ஸஹாபாக்கள் நபியவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதே நபியவர்களுக்கு முன்னாலேயே அவரை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை, அவருக்கு கட்டுப்படவில்லை. அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதே இப்படி யென்றால் அவர்கள் மரணித்தபிறகு கேட்கவா வேண்டும். என்று துர்ப்பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

உண்மையில் மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்பதைப்போல இந்த ஷீஆக்கள் ஸஹாபாக்களை குறைகாண வேண்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள். அதனால் அவர்களின் கொள்கைக்கு எவையெல்லாம் ஆதாரம் என்று நினைக்கிறார்களோ!

அவற்றையெல்லாம் தங்களின் மிகப்பெரும் ஆதாரங்களாகக் கூட்டிக்காட்டுவது அவர்களின் வழமையாகிவிட்டது. சிலபோது அவர்களின் கொள்கையை அடியோடு தகர்க்கக்கூடியதாக அவர்களின் ஆதாரங்கள் இருக்கும். அதையும் அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள். ஆதாரம் கிடைத்த அவசரத்தில் அவைகளை முன்வைத்துவிடுவார்கள். அதுபோல் முன்பின் பார்க்காமல் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட ஆதாரமாகவே இதையும் நாம் அவதானிக்கமுடிகிறது.

உண்மையில் ஸஹாபாக்கள் இங்கே நபியவர்களுக்கு முரண்படவில்லை மாறாக கஃபாவுக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவர்களுக்கு அதிகமாக இருந்தது இதனால் ஒருவேளை நபியவர்கள் சொல்வதை மாற்றி வஹி இறங்காதா அல்லது இறங்குமோ என்று நினைத்து சற்று தாமதித்தார்கள். நபியவர்களுக்கு மாறுசெய்ய வேண்டும். என்ற எண்ணம் ஒரு வீதமேனும் அவர்களுக்கிருந்ததில்லை. ஏனெனில் சிலபோது நபியவர்களின் தீர்ப்புக்கு முரணாக இறைவனின் செய்திகள் இறங்கியிருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத்தெரியும். இதனையே அந்த செய்தியை முழுமையாகப் பார்ப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்வர்.

ஹுதைபியாவில் இடம்பெற்ற நிகழ்வின் முடிவிலே நபியவர்களுக்கு உம்மு ஸலமா ﷺ அவர்கள், அவரின் தலை முடியை மழிக்குமாறும், குர்பானியை அறுக்குமாறும், அதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு செயல் மூலம் உணர்த்துமாறும் ஆலோசனை சொன்னார்கள். அதை நபியவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள் உடனே ஸஹாபாக்கள் இதுதான் முடிவு. இதற்குப்பிறகு இதில் மாற்றமில்லை என்று தெரிந்துகொள்கிறார்கள் எல்லோரும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு அதை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, நபியவர்களுக்கு மாறுசெய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களிடம் இருந்திருந்தால் அவர்கள் அவ்வாறு நிறைவேற்றி இருக்கமாட்டார்கள்.

இந்த ஹதீஸை வைத்து ஸஹாபாக்களை குறைகாண முனையும் ஷீஆக்களிடம் நாம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கலாம். அலி ﷺ அவர்களும் அந்த ஹுதைபியாவில் இருந்தார்கள். அவர்களும் அப்படி தாமதித்தவர்களில் ஒருவர். அப்படியென்றால் அலி ﷺ அவர்களும் நபிக்கு மாறுசெய்தார்களா? பாவம் ஷீஆக்கள் ஆப்பிழுத்த குரங்கு போன்றாகிவிட்டார்கள்.

நாம் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. ஸஹாபாக்கள் நபியவர்களின் உமிழ் நீரைக்கூட கீழே விழவிடாமல் எடுத்து தங்கள் மேனியில் பூசிக்கொள்வார்கள். அந்தளவுக்கு அவர்கள் நபி மீது மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் கஃபாவிடமிருந்து செல்லவேண்டும், நீண்ட காலத்திற்கு பின் தமது நாட்டுக்கு செல்லவேண்டும் என்ற அதீத ஆர்வத்தில் நபியவர்களின் கட்டளையை நிறைவேற்ற சற்று தாமதித்தனர். தங்கள் உயிர் உள்ளவரை அதற்காக போராட வேண்டியேற்பட்டாலும் அதற்கு தயாராக இருந்தார்கள். இதனாலேயே அல்லாஹ் ஹுதைபியா உடன்படிக்கையின்போது பதவ்ரின் எனும் அத்தியாயத்தை இறக்கி ஸஹாபாக்களைப் புகழ்ந்தான்.

“(நபியே!) நம்பிக்கையாளர்கள் அந்த மரத்தின் கீழ் உம்மிடம் உடன்படிக்கை எடுத்தபோது, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்களைப் பொருந்திக்கொண்டான். அவர்களின் உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அவன் நன்கறிந்து, அவர்கள் மீது அமைதியை இறக்கிவைத்தான். மேலும், அவன் அவர்களுக்கு சமீபமான வெற்றியையும் வழங்கினான். (போரில் கிடைக்கும்) அதிகமான “கனீமத்” பொருட்களையும் (வழங்கினான்.) அதை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அல்லாஹ் யாவற்றையும் மிகைத்தவனாகவும், ஞானமிக்கவனாகவும் இருக்கின்றான்.” (48:18,19)

“முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதராவார். மேலும், அவருடன் இருப்போர் நிராகரிப்பாளர்கள் மீது கடுமையானவர்களாகவும், தமக்கிடையே கருணையுடையோராகவும் இருக்கின்றனர். அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தையும், அருட்கொடையையும் நாடி, ருகூஃ செய்பவர்களாகவும், சுஜூது செய்பவர்களாகவும் அவர்களை நீர் காண்பீர். அவர்களது அடையாளம் அவர்களது முகங்களிலுள்ள சுஜூதின் அடையாளமாகும். இதுவே தவ்றாத்தில் அவர்களுக்குரிய உதாரணமாகும். இன்ஜீலில் மேலும் அவர்களுக்குரிய உதாரணமாவது ஒரு பயிரைப் போன்றதாகும். அது தனது முளையை வெளிப்படுத்தி, பின்னர் அதனைப் பலப்படுத்துகிறது. பின்னர் அது பலமாகி தனது தண்டின் மீது நிலையாக நிற்கின்றது. விவசாயிகளை அது ஆச்சரியமடையச் செய்கின்றது. இவர்கள் மூலம் நிராகரிப்பாளர்களை அவன் கோபமுட்டுவதற்காகவே (இவ்வாறு செய்கின்றான்.) மேலும், அவர்களில் நம்பிக்கை கொண்டு, நல்லறங்கள் புரிவோருக்கு மன்னிப்பையும் மகத்தான கூலியையும் அல்லாஹ் வாக்களிக்கின்றான்.” (48:29)

உஸாமாவின் படையில் பெரும் ஸஹாபாக்கள் செல்லாதது ஆட்சியை கைப்பற்றுவதற்காகவா?

நபி ﷺ அவர்கள் உஸாமாவின் தலைமையில் ஒரு படையை ரோமர்களுக்கு எதிராக போராடுவதற்கு தயார் செய்துவிட்டு மரணமடைந்தார்கள். நபியவர்கள் மரணித்து அபூபக்கர் ﷺ அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றபோது அந்தப்படை செல்வதா? இல்லையா? என்ற கருத்து முரண்பாடு தோன்றியது யாவரும் அறிந்த விடயமே. ஆனால் ஷீஆக்களோ இதற்கு புதிய வடிவம் கொடுக்கின்றனர். அதாவது நபியவர்கள் உஸாமாவின் படையைத் தயாரித்துவிட்டு “யார் உஸாமாவின் படையில் செல்வதற்குத் தயார்படுத்தப்பட்டும் செல்லவில்லையோ அவர்கள் நாசமாகட்டும்” என்று சொன்னார்கள் என்றும், எனவே அபூபக்கர் ﷺ, உமர் ﷺ போன்றவர்களெல்லாம் உஸாமாவின் படையில் இருந்தும் அவர்கள் செல்லவில்லை இதனால் அவர்கள் நபியவர்களின் சாபத்திற்குரியவர்கள் என்றும் அவர்கள் நின்றது நபியவர்களின் பின் ஆட்சியை தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொள்ளவே என்றும் கதையளக்கின்றனர்.

நபியவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லப்படும் செய்தியில் எந்த உண்மையுமில்லை. அது நபியவர்கள் பேரில் இட்டுக்கட்டப்பட்டதாகும், உஸாமாவின் படையில் அபூபக்கர் ﷺ அவர்கள் இருக்கவில்லை. நபியவர்கள் கடுமையாக சகவீனமுற்றிருந்த கடைசி நாட்களில் அபூபக்கர் ﷺ அவர்களே நபியவர்களுக்கு பகரமாக தொழுகை நடாத்தினார்கள். எனவே எப்படி அவர் உஸாமாவின் படையில் அங்கத்துவம் பெற முடியும்?

உமர் ﷺ அவர்கள் உஸாமாவின் படையில் இருந்தார்கள் ஆனால் அபூபக்கர் ﷺ அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு முக்கிய ஸஹாபாக்களை தன்னோடு மதீனாவில் வைத்துக்கொண்டு முக்கிய சந்தர்ப்பங்களில் ஆலோசனை பெற நாடினார்கள். இதனால் படைத்தளபதி உஸாமா ﷺ அவர்களிடம் சென்று உமர் ﷺ அவர்களை தன்னோடு மதீனாவில் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கோரினார்கள். உஸாமா ﷺ அவர்களும் அதற்கு அனுமதி வழங்கவே உமர் ﷺ அவர்கள் படையோடு செல்லாமல் அபூபக்கர் ﷺ அவர்களுக்கு உதவியாக மதீனாவில் தங்கினார்கள்.

இது தவிர அவர்கள் ஆட்சியைத் தம்வசப்படுத்திக்கொள்ளவே நின்றார்கள் என்பதெல்லாம் கற்பனைகளாகும். இது உண்மையாக இருந்திருந்தால் இவைகள் ஸஹாபாக்களுக்கு முதலில் விளங்கியிருக்கும். அவர்கள் எப்போதும் உண்மை சாவதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

அல்லது ஸஹாபாக்கள் எல்லோரும் உமர் ﷺ அவர்களின் கட்சியில் இணைந்திருந்தார்கள் என்று சொன்னால் நபியவர்களின் குடும்பத்தினர்களில் முக்கியமானவர்கள் அங்கு இருந்தார்கள் அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை, பிற்பட்ட காலத்திலாவது அந்த விடயங்களை சொல்லியிருக்கவேண்டும் அதற்கான எந்தப்பதிவுகளும் இல்லை. ஆனால் அலி ﷺ அவர்கள் முன்சென்ற ஆட்சியாளர்களைப் புகழ்ந்து சொன்னதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. குறிப்பாக அபூபக்கர் ﷺ, உமர் ﷺ போன்றோரை புகழ்ந்து கூறியதற்கான ஆதாரங்கள் அதிகமாகவே உள்ளன. குறைந்தது அலி ﷺ அவர்களின் குடும்பத்தில் வந்த எவராவது சொல்லியிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு எவரும் சொன்னதில்லை. மாறாக அவற்றுக்கு எதிரான ஆதாரங்களே நிரம்பிக்காணப்படுகின்றன. எனவே இந்தக் கற்பனைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை.

இவ்வாறு வாதிடுவது மிகவும் இலகுவானது. ஒவ்வொருவரும் வாதிடலாம் அவற்றை உண்மைப்படுத்தவோ பொய்ப்பிக்கவோ யாராலும் முடியாது. உதாரணமாக அலி ﷺ அவர்கள் நபியவர்கள் மரணித்த பிறகும் நபியவர்களுடன் கூடவே இருந்தது எதற்காக தெரியுமா? நபியின் உடலை எரிப்பதற்காக என்று ஒருவர் வாதிடலாம். இன்னுமொருவர் இல்லை நபியவர்களின் பாதிமாவிடயத்தில் அலி ﷺ அவர்களின் நடவடிக்கையில் நபியவர்களுக்குத் திருப்தியிருக்கவில்லை அதுபோல் பாதிமா ﷺ அவர்களின் நடவடிக்கையிலும் அலி ﷺ அவர்களுக்கு திருப்தியிருக்கவில்லை. இதனால் நபியவர்களுக்கும் அலி ﷺ அவர்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு மனக்கசப்பு இருந்தது அதை நபியவர்கள் மரணிக்கும் வரை தீர்த்துக்கொள்ளவில்லையே என்ற கவலையில் இருந்தார்கள் என்று வாதிடலாம். மற்றவர், இல்லை நபியவர்களின் குடும்பத்தின் ஒட்டுமொத்த ஆதரவையும் திரட்டிக்கொண்டு அரசராவதற்கே இருந்தார்கள் என்றும் வாதிடலாம். ஆனால் இதற்கெல்லாம் எப்படி ஆதாரங்கள் இல்லையோ அதுபோன்று எல்லையுமில்லை.

நபியவர்களின் பின் கலீபா யார்?

நபியவர்களுக்குப்பின் அபூபகர் ﷺ அவர்கள்தான் கலீபா என்பதில் அஹ்லுஸ்ஸுன்னா அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு கிடையாது. இதுபோலவே முஸ்லிம்களின் ஏகோபித்த முடிவாகவும் இது காணப்படுகிறது. ஆனாலும் ஷீஆக்கள் இதற்கு முரண்படுகின்றனர். அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களுக்கு இவர்கள் முரண்படுவதால் இந்தக்கருத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது ஏனெனில் அவர்களை இமாம்கள் முஸ்லிம்களின் வட்டத்தை விட்டும் வெளியேறியவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனாலும் ஷீஆக்கள் தங்கள் கருத்துக்கு சில குர்ஆனிய வசனங்களையும் சில ஹதீஸ்களையும் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற அனைத்து ஆதாரங்களும் திரிபுபடுத்தப்பட்டதாகவே அமைந்துள்ளன.

‘நபி ﷺ அவர்களுக்குப் பிறகு ஆட்சி செய்வதற்கு தகுதியானவர் அலி ﷺ அவர்களும் அவர்களின் குடும்பத்தவர்களும். இதையே நபியவர்கள் ஸஹாபாக்களுக்கு வலியுறுத்துச்செய்தார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் அதற்கு மாறுசெய்து அண்ணல் நபியின் குடும்பத்தினருக்கு துரோகம் செய்துவிட்டனர்’ என்று ஷீஆக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஷீஆக்கள் தங்களின் இந்த கருத்துக்கு சொல்லும் மிகவும் பிரபல்மான ஆதாரம் தான் “கதீர் கும்” எனும் இடத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் செய்தியாகும்.

இந்த செய்தியே ஷீஆக்களின் பிரதான கொள்கையின் அடிப்படையாகும். இதை வைத்தே தங்களின் அனைத்து பிரச்சாரங்களையும் மேற்கொள்கின்றனர். இந்த ஹதீஸை மாத்திரம் வைத்தே பல நூல்களும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸைத் பின் அர்க்கம் ﷺ அவர்கள் அறிவிக்கும் இந்த செய்தியை இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்கள் “மதீனாவிற்கும் மக்காவிற்கும் இடையில் உள்ள “கதீர்க்கும்” என்று சொல்லப்படும் ஒரு இடத்தில் நபியவர்கள் எங்களுக்கு உரையாற்றுவதற்காக எழுந்தார்கள்;

அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து அவனைத் துதித்து விட்டு. பின்பு “மனிதர்களே! நானும் உங்களைப்போன்ற மனிதன்தான். எனக்கும்

இறைவனின் தூதுவர் வந்து எனது உயிரைக் கைப்பற்றிவிடுவார். நான் உங்களுக்கு மத்தியில் இரண்டு பெரும் விடயங்களை விட்டுச்செல்கிறேன். அதில் முதன்மையானது இறைவேதமாகும். அதில்தான் நேர்வழியும் வழிகாட்டலும் இருக்கிறது. எனவே நீங்கள் அல்லாஹ்வின் வேதத்தைப்பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்.” (இவ்வாறு) இறைவனின் வேதத்தைப் பின்பற்றுவதைத் தூண்டினார்கள். அதை ஊக்குவித்தார்கள்.

பின்பு சொன்னார்கள்: எனது குடும்பத்தினர் விடயத்தில் உங்களுக்கு நான் இறைவனை ஞாபகப்படுத்துகின்றேன், என்று மூன்று தடவைகள் குறிப்பிட்டார்கள் இந்தச் செய்தியை ஸைத் ﷺ அவர்களிடம் இருந்து அறிவிக்கும் ஹுஸைன் ﷺ அவர்கள்; “குடும்பம் என்றால் யார்? நபியவர்களின் மனைவியர் அவர்களின் குடும்பம் இல்லையா?” என்றார். அதற்கு ஸைத் ﷺ ஆம் யாருக்கு ஸகாத் ஹராமாக்கப்பட்டார்கள்தோ அவர்களே நபியவர்களின் குடும்பத்தினர் என்றார்கள். அதற்கு ஹுஸைன் (ரஹ்) அவர்கள்: ‘அவர்கள் யார்? என்றார்கள். ஸைத் ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்: அலி ﷺ அவர்களின் குடும்பம், உகைலின் குடும்பம், ஜஃபரின் குடும்பம், அப்பாஸின் குடும்பம். அதற்கு ஹுஸைன் (ரஹ்) இவர்கள் அனைவரும் ஸகாத் பெறுவதற்கு தடுக்கப்பட்டவர்களா? என்றார்கள். ஆம் என்று ஸைத் ﷺ அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்தச் செய்தியை திரிமதி, அஹ்மத், நஸஈ, ஹாகிம் போன்றவர்கள் அறிவிக்கும் போது நாம் மேல் குறிப்பிட்டதை சேர்த்து “யார் என்னை நேசிக்கிறாரோ, அவன் அலியை நேசிக்கட்டும்” என்று இடம்பெற்றுள்ளது. இந்த வாக்கியம் தவிர்ந்த ஏனைய சில வாக்கியங்களும் வேறு பல கிரந்தங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் அவைகள் பலவீனமானவையாகும்.

இந்த ஹதீஸே ஷீஆக்களின் பிரதானமான ஆதாரமாகும். அலி ﷺ அவர்கள் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் கூபாவில் வைத்து இந்த சம்பவத்தைக் கூறிவிட்டு இதை நபியிடம் இருந்து கேட்டவர்கள் யார் என்றார்கள். அதற்கு பத்ரில் கலந்து கொண்ட 12 ஸஹாபாக்கள், ‘நாங்கள் கேட்டோம்’ என்று சாட்சி சொன்னார்கள். நபியவர்கள் கொளுத்தும் வெயிலில் “கதீர் கும்” என்ற இடத்தில் மக்களை நிறுத்தியது;

அலி ﷺ அவர்கள் பற்றிய இந்த சிறப்பை தெளிவு படுத்துவதற்கும், நபியை கலீபாவாக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அவருக்கு பின் அலியை கலீபாவாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்துவதற்குமாகவே நபியவர்கள் மக்களை நிறுத்தினார்கள் என்று ஷீஆக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அத்தோடு இதிலே 100000க்கும் அதிகமான ஸஹாபாக்கள் கலந்துகொண்டார்கள் ஹஜ்ஜாஜிகள் தங்கள் ஊர்களுக்கு பிரிந்து செல்லும் இடமாக இந்த “கதீர் கும்” என்று சொல்லக்கூடிய இடம் இருந்தது. எனவே எல்லோருக்கும் இத்தகவலைச் சொல்வதற்காகவே நபியவர்கள் இந்த இடத்தில் நிறுத்தினார்கள் என்றும் சொல்கின்றனர்.

இந்த வாதங்களின் உண்மை நிலையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் இந்தச் செய்தியை நபியவர்கள் சொன்னதற்கான காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்வோம்.

உண்மையில் ஷீஆக்கள் சொல்வதைப் போன்று அலி ﷺ அவர்கள் மற்றும் அவர் குடும்பத்தின் தலைமைத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக இந்த சந்திப்பை நபியவர்கள் செய்யவில்லை அவ்வாறு செய்து நபியவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருந்தால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஸஹாபாக்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு செயற்பட்டிருப்பார்கள் நபியவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்ற தங்களின் உயிரையும் துச்சமாக மதித்து செயல்பட்டிருப்பார்கள். அப்படி செயல்பட்டவர்கள்தான் ஸஹாபாக்கள்.

100000 க்கும் அதிகமான ஸஹாபாக்கள் ஒன்றுகூடி கேட்கிறார்கள், பின்பு அதற்கு யாருமே கட்டுப்படாமல் முரண்படுகிறார்கள் எனும் ஷீஆக்களின் சித்திரம் சற்று விநோதமும் வேடிக்கையும் நிறைந்தது. தங்கள் உயிர்களையும் விட நபியை மேலாக மதித்த ஸஹாபாக்கள் விடயத்தில் இப்படிக் கற்பனை செய்வது சற்று வேதனைக்குரியது.

இந்த சந்திப்பை நபியவர்கள் இரண்டு காரணங்களுக்காக செய்தார்கள்:.

01) நபி ﷺ அவர்கள் ஹாலித் பின் வலீத் ﷺ அவர்களை எமன் பிரதேசத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள் அவர் அதை வெற்றி கொண்டதன் பின்பு அங்கு கிடைத்த கனீமத் பொருட்களில் நபியவர்களுக்கும்

அவர்களின் குடும்பத்திற்கும் சேரவேண்டிய (ஐந்தில் ஒன்று) பகுதியைப் பெறுவதற்கு ஒருவரை அனுப்புமாறு நபியவர்களுக்கு செய்தி அனுப்புகிறார்.

நபி ﷺ அவர்களும் அலி ﷺ அவர்களை அனுப்பிவைக்கிறார்கள். அலி ﷺ அவர்களிடம் ஐந்தில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்த போது அலி ﷺ அவர்கள் உடனடியாக அதிலிருந்த ஒரு அடிமைப் பெண்ணைத் தேர்வு செய்து வீடு கூடிவிடுகிறார்கள். பொருட்களைப் பெற்றுக்கொண்ட மறுகணமே இவ்வாறு நிகழ்ந்ததால், ஸஹாபாக்களுக்கு சற்று அருவருப்பாக இருந்தது. புரைதா ﷺ அவர்கள், ‘நான் இதற்காக அலி ﷺ அவர்களை கோபிக்கிறேன்’ என்றார்கள். ஹாலித் ﷺ அவர்களைப்பார்த்து புரைதா ﷺ அவர்கள், ‘பார்த்தீர்களா அலியை’ என்று கூறினார்கள்.

பின்பு புரைதா ﷺ அவர்கள் சொல்கிறார்கள் “நான் நபியவர்களிடம் வந்தபோது இதைச்சொன்னேன். நபியவர்கள் புரைதா ﷺ அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள் ‘புரைதாவே நீ அலியை கோபிக்கிறாயா?’ அதற்கு புரைதா ‘ஆம்’ என்றார்கள். நபியவர்களோ ‘இல்லை’ அவரை வெறுக்காதே. ஐந்தில் ஒன்றில் அவருக்கு சேரவேண்டிய பகுதி இதை விட அதிகமானது” என்றார்கள்.”

(புஹாரி 4350)

மற்றொரு அறிவிப்பில் புரைதா ﷺ அவர்களுக்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள் “யார் என்னை நேசிக்கிறாரோ அவர் அலியையும் நேசிக்கட்டும்.” (திர்மிதி 3712)

எனவே அலி ﷺ அவர்கள் மீது மக்களுக்கு இருந்த இந்த கசப்புணர்வை நீக்கவே நபியவர்கள் இந்த சந்திப்பைச் செய்தார்கள்.

02) இமாம் பைஹீ (ரஹ்) அவர்கள் அபூஸஈத் ﷺ அவர்கள் மூலம் அறிவிக்கக்கூடிய செய்தியில், அலி ﷺ அவர்கள் ஸகாத்துக்குரிய ஒட்டகங்களில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்வதற்கு தடைவிதித்தார்கள் பின்பு அவர்களுக்கு ஒருவரைப் பொறுப்பாக்கி விட்டு நபி ﷺ அவர்களிடம் சென்றார்கள். ஆனால், வீதியிலே தான் பொறுப்பாக்கியவரையும் ஒட்டகங்களையும் தனது கட்டளைக்கு முரணானதாகக் காண்கிறார். மற்றவர்கள் அவைகளில் ஏறிப் பிரயாணம்

செய்வதற்கு அந்தப்பொறுப்பாளர் அனுமதி வழங்கி இருந்தார். அலி ﷺ அவர்கள் அவரை கண்டித்தார்கள்; கடிந்து கொண்டார்கள்.

அபூ ஸஈத் ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள் நாம் நபி ﷺ அவர்களை வந்தடைந்தபோது பிரயாணத்தில் அலி ﷺ அவர்களிடம் நாம் சந்தித்ததையும் அவரது கடுமையையும் நபியவர்களுக்கு எடுத்துச்சொன்னோம். அப்போது நபியவர்கள் அபூஸயீதே கொஞ்சம் பொறுங்கள். உங்கள் சகோதரன் விடயத்தில் அடக்கி வாசியுங்கள். மேலும் அவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நல்லதையே செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள்.

இமாம் இப்னு கதீர் (ரஹ்) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: இவ்வாறு அலி ﷺ அவர்கள் மீது விமர்சனங்கள் அதிகரித்தபோது நபியவர்கள் ஹஜ் கடமைகளை முடித்ததற்குப் பிறகு தன் கடமைகளிலிருந்து ஓய்வெற்று மதீனாவிற்கு திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் வழியில் “கதீர்கும்” என்ற இடத்தில் அலி ﷺ அவர்கள் மீது மனிதர்களுக்கு மத்தியில் இருந்த கசப்புணர்வையும், விமர்சனங்களையும் நீக்கி அவரின் புகழை உயர்த்தவும் ஓங்கச் செய்யவுமே இந்த சந்திப்பை செய்தார்கள். அலி ﷺ அவர்களின் ஆட்சியைப்பற்றி முன்னறிவிப்புச் செய்வதற்காக அல்ல என இமாம் இப்னு கதீர் (ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். (அல்பிதாயா வன்னிஹாயா 5:95)

நபி ﷺ அவர்கள் இதற்காகவே மினாவிலோ, அரபாவிலோ இது பற்றிப்பேசாமல் அது தொடர்பான பேச்சுக்களை “கதீர்கும்” எனும் இடம் வரைக்கும் பிற்படுத்தினார்கள். அதுபோன்று இந்த விடயம் மதீனாவாசிகளுடன் மாத்திரம் தொடர்புடையதாகும். காரணம் அவர்களே அலி ﷺ அவர்களுடன் பிரச்சினையில் தொடர்புடையவர்கள் இதனாலும், நபியவர்கள் எல்லோருக்கும் மத்தியில்வைத்து இந்த விடயம் தொடர்பாகப்பேசாமல் அதை “கதீர் கும் ” எனும் இடம் வரை பிற்படுத்தினார்கள்.

ஷீஆக்கள் சொல்லுவதைப் போன்று “கதீர்கும்” என்பது ஹஜ்ஜாஜிகள் தங்கள் ஊர்களுக்கு பிரிந்து செல்வதற்கான இடம் கிடையாது. ஏற்கனவே ஹஜ் முடிந்ததும் மக்காவில் வைத்தே அவர்கள் அனைவரும் திரும்பிச்சென்றுவிட்டார்கள். மக்காவாசிகள் மக்காவிலேயே இருந்து விடுவார்கள். மக்காவிலிருந்து 250கிலோமீற்றர் தூரமாகவுள்ள

“கதீர்கும்” எனும் இடம் வரை அவர்கள் வரவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி அவர்கள் வருவதுமில்லை... ஹஜ்ஜாஜிகள் கூடுவதும் அவர்கள் பிரிவதும் மக்காவில்தான். கூடும் இடம் மக்காவாகவும் பிரியும் இடம் மக்காவிலிருந்து 250கிலோமீற்றர் தூரமாகவும் இருக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

எனவே நபியவர்கள் “கதீர்கும்” எனும் இடத்தில் நின்றார்கள் வேறு எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுடன் இருக்கவில்லை. எனவே 10000க்கும் மேற்பட்ட ஸஹாபாக்களுக்கு மத்தியில் வைத்து நபியவர்கள் இதைச்சொன்னார்கள் என்று ஷீஆக்கள் கதையளப்பது இட்டுக்கட்டப்பட்ட செய்தியாகும்.

நபி ﷺ அவர்கள் “கதீர் கும்” எனுமிடத்தில் நின்றதற்கு வேறு ஒரு காரணம் உள்ளது. அதாவது மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்குச் செல்வதற்கு ஆறு அல்லது ஏழு நாட்கள் எடுக்கும் மிகவும் நீண்ட பயணமாக இருந்தது இதனால் இவ்வாறான பயணங்களின் போது நபியவர்கள் பலமுறை ஓய்வெடுப்பார்கள். இதுபோலவே செல்லும் வழியில் ஓய்வெடுப்பதற்காக நபியவர்கள் “கதீர்கும்” எனும் இடத்தில் இறங்கினார்கள் மக்களுக்கு இறைமறை பற்றி உபதேசம் செய்தார்கள். அத்தோடு அந்த மக்களிடம் அலி ﷺ அவர்களைப் பற்றியிருந்த தப்பான அபிப்பிராயத்தை இல்லாமலாக்குவதற்குரிய ஒரு சந்தர்ப்பமாகவும் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களேயன்றி மாறாக அலி ﷺ அவர்களுக்காகவே நபியவர்கள் இந்த இடத்தில் நின்றார்கள் என்பது தவறாகும்.

அத்தோடு இந்தச் செய்தியில் நபியவர்களுக்குப் பிறகு அலி ﷺ அவர்கள்தான் கலீபா என்பதற்கான எந்த ஆதாரமில்லை. ஆனால் ஷீஆக்கள் இந்த செய்தியின் அறிவிப்பில் வரும் ‘மவ்லா’ என்ற வார்த்தைக்கு, தலைவர் ஆட்சியாளர் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுத்து நபியவர்கள் அலி ﷺ அவர்களை அவருக்குப்பின் தலைவராக முன்மொழிந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

உண்மையில் இந்தச் சொல் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டதாகும். “உதவியாளர், நேசர், நண்பர், தலைவர்..” எனும் பல அர்த்தங்கள் இதற்குள்ளன. இந்த வார்த்தைக்கு இந்த ஹதீஸிலே நேசர் என்ற அர்த்தமே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று எல்லா

அறிஞர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் எல்லாவற்றிலும் முரண்படுவதை வழமையாகக்கொண்ட ஷீஆக்கள் மாத்திரம் இதற்கு தலைவர் என்று அர்த்தம் கொடுக்கின்றனர்.

நபி ﷺ அவர்கள் எல்லோருக்கும் விளங்கும் அடிப்படையில் தெளிவாகப்பேசக்கூடியவர் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயம். எனவே தலைமைத்துவம் போன்ற மிகப்பெரும் விடயங்கள் பற்றி நபியவர்கள் சொல்லுவதாக இருந்தால் வேறு கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்காத வகையில் அமைந்த பல வார்த்தைகள் உள்ளன. அவைகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள்.

பல கருத்துக்களைக்கொண்ட இந்த வார்த்தையை நபியவர்கள் இப்படி பெரியதொரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு பயன்படுத்தி இருக்க மாட்டார்கள். அந்த சந்திப்பில் கலந்துகொண்ட எல்லா ஸஹாபாக்களும் அவ்வாறே விளங்கிக் கொண்டார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் எவரும் பிற்பட்ட காலத்தில் அபூபக்கர் ﷺ அவர்களுக்கு எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அலி ﷺ அவர்கள் உட்பட பைஅத் செய்து அவரை தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டனர். நபியவர்கள் சொன்னதை மறந்ததால் தான் இவ்வாறு செய்தார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. காரணம்; அலி ﷺ அவர்கள் தன் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லிவிட்டு, யாரெல்லாம் இதை நபியவர்களிடமிருந்து கேட்டார்கள் என்றபோது பத்ரில் கலந்துகொண்ட 12 ஸஹாபாக்கள் நபியவர்களிடம் கேட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே இதன் மூலம் ஸஹாபாக்கள் எல்லோருமே இந்த வார்த்தைக்கு நேசர் என்ற அர்த்தத்தையே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

ஸஹாபாக்களோ இமாம்களோ கொடுக்காத ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்து நடந்து முடிந்த ஒரு விடயத்தைச் சொல்லி மற்ற ஸஹாபாக்கள் விடயத்தில் தப்பப்பிராயங்களை ஏற்படுத்தி எம் சகோதரர்களின் ஈமானுக்கு வேட்டுவைக்காமல் இருப்பது ஷீஆக்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

நபி ﷺ அவர்களுக்குப் பிறகு அபூபக்கர் ﷺ அவர்களே ஆட்சிக்கு மிகவும் தகுதியானவர் என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவைகளை இனி அவதானிப்போம்.

01) நபி ﷺ அவர்கள் தனது மரண வேளையில் நோயோடு இருக்கும்போது “அபூபக்கரை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள் என்றார்கள். ஆனாலும் ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் மறுக்கிறார்கள்; அவரை விடவேண்டாம் என்று தடுக்கிறார்கள். நபியவர்களோ அபூபக்கரையே தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டார்கள்.” (புஹாரி 3654)

அதாவது, நபியவர்கள்தான் மக்களுக்கு தொழுகை நடாத்தி வந்தார்கள், அவர் இல்லையென்றாகும் போது அந்த இடத்தில் அபூபக்கர் இருக்க வேண்டும் என்று நபியவர்கள் விரும்பியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு அவர் இருக்கும்போது எவரும் அவருடைய இடத்தில் தொழுகை நடத்தவில்லை. ஆனால், நபியவர்களே தான் உயிருடன் இருக்கும்போது அபூபக்கரை மக்களுக்கு தொழுகை நடாத்துமாறு ஏவியுள்ளார்கள், தொழுகை எனும் ஆத்மீகக் கடமைக்கு நபியவர்கள் அபூபக்கர் ﷺ அவர்களை தலைவராக ஆக்கி இருக்க நாம் உலகக் காரியங்களை நடாத்துவதற்கு அவரை தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்பது மிகவும் வேடிக்கையானதாகும்.

02) நபி ﷺ அவர்களின் காலத்திலே அவருக்கு அடுத்த படியான சிறப்பு அபூபக்கர் ﷺ அவர்களுக்குரியது என்றே ஸஹாபாக்கள் எல்லோரும் சொல்லி வந்தார்கள். இது நபியவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தும் மௌனமாக இருந்து அதை உண்மைப்படுத்தியதோடு அதற்கு தனது முழுமையான அங்கீகாரத்தையும் வழங்கினார்கள். இதை இப்னு உமர் ﷺ அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். புஹாரி இமாமவர்கள் தனது நூலில் அதைப் பதிவுசெய்துள்ளார்கள். எனவே, முக்கிய பொறுப்புக்களில் நபியவர்களால் எவரும் நியமிக்கப்படாதவிடத்து மிகவும் சிறந்தவர்களை முற்படுத்தப்படுவதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

03) நபி ﷺ அவர்களிடம் ஒரு பெண்மணி வந்தார். அவருக்கு நபியவர்கள் மறுநாள் வருமாறு பணித்தார்கள் அப்போது அந்தப் பெண்மணி நாளைக்கு ஒருவேளை நீங்கள் இல்லை என்றால் என்ன செய்வது என்றார் அதற்கு நபியவர்கள் நான் இல்லை என்றால் அபூபக்ரிடம் செல் என்றார்கள். (புஹாரி 3659, முஸ்லிம் 2386)

இந்த செய்தியிலே நபியவர்கள் தனக்குப் பிறகு தனது பொறுப்புக்களை வகிக்கக்கூடியவராகவும், மக்களின் பிரச்சினைகளை தீர்த்துவைக்கக் கூடியவராகவும் அபூபக்ர் ﷺ அவர்களை இனங்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

04) நபி ச அவர்கள் தன் மரணவேளை நெருங்கி நோய் அதிகரித்தபோது ஆயிஷா ﷺ அவர்களுக்கு சொன்னார்கள்:

“உனது தந்தையையும் சகோதரனையும் அழைப்பீராக! நான் தெளிவாக எழுதித் தந்துவிடுகிறேன். ஏனெனில் சிலவேளை பேராசையுள்ள யாராவது வந்து, நான் தான் மிகத்தகுதியானவர் என்று சொல்ல, மு.மீன்களும், அல்லாஹ்வும் அபூபக்ரைத் தவிர எவரையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்க (பிரச்சினைகள் வந்துவிடுமோ என்று) நான் அஞ்சுகிறேன்” (முஸ்லிம் 2387)

இதிலே நபியவர்கள் தனக்குப் பிறகு அபூபக்ர்தான் ஆட்சியாளர் என்பதை முழுமையாக எவருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படாத வகையில் தெளிவாக சொல்லாவிட்டாலும் ஓரளவு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

05) ஸஹாபாக்கள் எல்லோரினதும் ஏகோபித்த முடிவு:

நபி ﷺ அவர்களுக்குப் பின் அபூபக்ர் ﷺ அவர்கள்தான் ஆட்சியாளர் என்பதில் ஸஹாபாக்களுக்கு மத்தியில் எந்த விதமான கருத்துமுரண்பாடும் இல்லை. அனைவரினதும் ஒப்புதலிலும், உடன்படிக்கையின் பேரிலும் அபூபக்ர் ﷺ தலைவராக வந்தார்கள். அலி ﷺ அவர்கள், ஹஸன் ﷺ, ஹுஸைன் ﷺ போன்றோரின் கருத்துக்களும் இதுவே. இது ஸஹாபாக்களின் நூறு வீத ஏகோபித்த முடிவாகும்.

எனவே, ஸஹாபாக்கள் எவரும் கருத்து முரண்படாத இந்த விடயங்களை நாம் தர்க்கித்துக்கொள்வது எம்மை நேரான வழியிலிருந்து நீக்கிவிடலாம். (அல்லாஹ் எம்மைப் பாதுகாப்பானாக.)

அபூபக்ர் ﷺ அவர்கள் பாத்திமா அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்தார்களா?

நபியவர்கள் மரணித்தபின், தனது தந்தை அநந்தரமாக விட்டுச்சென்ற சொத்தை தனக்கு வழங்குமாறு பாத்திமா அவர்கள் அபூபக்ர் ﷺ அவர்களிடம் கேட்டார்கள். ஆனால் அபூபக்ர் ﷺ அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. தரமுடியாது என்றும் அது முஸ்லிம்களின் சொத்து என்றும் மறுத்துவிட்டார்கள்.

இந்த நிகழ்வைக் காட்டி அபூபக்ர் ﷺ அவர்கள் பாத்திமா அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்துவிட்டதாகவும், அவரை வஞ்சித்துவிட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த சம்பவத்தில் அபூபக்ர் ﷺ அவர்களைக் குறைகாண்பவர்கள் ஷீஆக்களே. அஹ்லுல் பைத்தினரின் அங்கத்தவர்கள், அபூபக்ர் ﷺ அநியாயம் செய்துவிட்டார் என்று சொல்லவுமில்லை; அவ்வாறு நினைக்கவுமில்லை என்பது ஒரு விசித்திரமான உண்மையாகும்.

அதேவேளை நபியவர்கள் அநந்தரமாக விட்டுச்சென்ற ‘பதக்’ எனும் தோட்டத்தை பாதிமா அவர்கள் கேட்டார்களா? அல்லது நபியவர்கள் பாதிமாவிற்கு அன்பளிப்பாக கொடுத்தவற்றை அபூபக்ரிடம் வேண்டினார்களா? என்பதில் ஷீஆ அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு நிலவுகின்றது.

நபியவர்களிடமிருந்து பாதிமாவிற்கு வந்த அனந்தரச் சொத்தையே வேண்டினார்கள் என்ற கருத்தினடிப்படையில் பார்த்தால் புஹாரியில் இது தொடர்பாக வரும் அறிவிப்பு பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“நபி ﷺ அவர்கள் மரணித்த பின் பாத்திமா அவர்கள் நபியவர்கள் விட்டுச்சென்ற அநந்தரச்சொத்தான ‘பதக்’ கிலிருந்து தனக்குச்சேர வேண்டிய பகுதியையும், ஹஹாரில் நபியவர்கள் கொடுத்த பங்கையும், அவையல்லாத நபியவர்கள் விட்டுச்சென்ற ஏனைய சொத்துக்களில் தனக்குரிய பங்கையும் தருமாறும் அபூபக்ர் ﷺ அவர்களிடம் வேண்டினார்கள்.

ஆனால், அபூபகர் ﷺ அவர்களோ பின்வருமாறு சொன்னார்கள். “நாம் அநந்தரசர் சொத்தாக எதையும் விட்டுச்செல்ல மாட்டோம். அவ்வாறு விட்டுச்சென்றால் அது ஸதகாவாகும். என நபியவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன்”. இந்தச் செய்தியை இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் தனது நூலில் அறிவிக்கும்போது “நாங்கள் நபிமார்கள் அநந்தரசர் சொத்தாக எதையும் விட்டுச்செல்வதில்லை” என்று வந்துள்ளது. இவைகளைக் காரணம் காட்டி அபூபகர் ﷺ அவர்கள் பாதிமா அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். இவ்வாறு அபூபகர் ﷺ அவர்கள் செய்ததற்காக பாதிமா அவர்கள் அவர் மீது கோபப்பட்டதாக புஹாரி, முஸ்லிம் போன்ற நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நபியவர்கள் உயிர் வாழும்போது பாதிமா அவர்களுக்கு கொடுத்த நன்கொடையைத்தான் அபூபகர் ﷺ அவர்களிடம் கேட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு ஆதாரமில்லை. அதை அபூபகர் ﷺ அவர்களிடம் கேட்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை. காரணம் நபியவர்கள் பாதிமாவிற்கு நன்கொடையாக வழங்கியது அவரிடமே இருந்தது. எவரும் அதை பறிக்கவில்லை, அப்படி பறித்திருந்தால் ஸஹாபாக்களுக்கு மத்தியில் பெரியதொரு விடயமாக கருதப்பட்டிருக்கும். அப்படி ஒரு அநீதி நடந்திருந்தால் அலி ﷺ அவர்கள் வாளாவிருந்திருக்கமாட்டார்கள். அநீதியை தட்டிக்கேட்க அலி ﷺ அவர்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு தன் மனைவியை அனுப்பியிருக்கமாட்டார்கள். இப்போது கூட எம்மவர்கள் அவ்வாறு செய்தால் அவரை ஆண்மையில்லாதவர் என்றெல்லாம் பல பெயர்கள் சொல்லி இழிவாக அழைக்கின்றனர்.

நிலைமை இவ்வாறு இருக்க வீரத்திற்கு உதாரணமாகக் கூறப்படும் அலி ﷺ அவர்கள் இவ்வாறு செய்திருப்பார்கள் என்று நாம் சொல்லமுடியாது. எனவே, இந்த செய்தி உண்மைக்குப் புறம்பானது. பாதிமா ﷺ அவர்கள் அபூபகர் ﷺ அவர்களிடம் வேண்டியது, நபியவர்கள் அநந்தரமாக விட்டுச்சென்றவைகளைத்தான் என்பது தெளிவாகின்றது.

நபி ﷺ அவர்கள் விட்டுச்சென்ற அநந்தரசர் சொத்தைத்தான் கேட்டார்கள் என்று சொன்னதற்குப் பின்பு இதில் கூடுதலான

வாதங்களைச் செய்வது நிச்சயமாக பாதிமா அவர்களுக்கே பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். ஏனெனில் அபூபகர் ﷺ அவர்கள் கொடுக்காமல் மறுத்ததற்கு நபியவர்களின் வாக்கே காரணம். அவர்கள் மனோ இச்சைப்படியோ அல்லது பாதிமாவிற்கு அநீதி இழைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலோ கொடுக்க மறுக்கவில்லை. நபியவர்கள் தாம் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்கள் யாவும் தர்மங்கள் ஆகும். நாம் செல்வத்தை விட்டுச்செல்வதில்லை அறிவைத்தான் விட்டுச்செல்கிறோம் என்று சொன்னதால்தான் கொடுக்க மறுத்தார்கள். நபியின் மகன் என்றாலும் மார்க்கம் ஒன்றுதான் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்கள். இது அபூபகர் ﷺ அவர்களின் மார்க்கப்பற்றையும் அதை பின்பற்றுவதில் அவருக்கிருந்த பற்றையுமே எடுத்துச்சொல்கிறது. மார்க்கம் என்றால் மாநபியின் குடும்பமானாலும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டேன் என்ற அவரின் உறுதியைப்பார்க்கும்போது அவரின் புகழ், சிறப்பு இன்னும் அதிகரிக்கிறது.

இது போன்ற சில தனியான சட்டங்கள் நபியவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இருக்கின்றன. நபியவர்களின் அநந்தரசர் சொத்தை அவர்கள் பெற முடியாது என்று சொல்வதைப்போல ஸகாத் நிதியைப் பெறுவதற்கும் அவர்கள் தகுதியானவர்கள் அல்லர். ஸகாத் பெறத்தகுதியான 8 கூட்டத்தில் அவர்கள் ஒருவராக இருந்தாலும் அதைப்பெற்று அவர்கள் சாப்பிடுவது ஹராமாகும். என்று நபியவர்கள் சொன்னார்கள். இது அவர்களுக்கு மாத்திரமுரிய ஒரு தனியான சட்டமாகும்.

பாத்திமா அவர்களுக்கு இவைகள் பற்றித்தெரியாததினால் தனது உரிமை என்று நினைத்து அபூபகர் ﷺ அவர்களிடம் இவைகளைக் கேட்டிருக்கலாம் என்று நாம் நல்லெண்ணம் வைக்க முடியும். இதை விடுத்து, இந்த நிகழ்வை பெரிதாக நாம் அலட்டிக்கொள்வது பாதிமா அவர்கள் விடயத்தில் நாம் அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்துவதாகவே அமையும். (அல்லாஹ் எம்மைப்பாதுகாப்பானாக)

நபிமார்கள் அநந்தரசர்சொத்தாக எதையும் விட்டுச்செல்வதில்லை. அப்படி விட்டால் அது தர்மமாகவே அமையும் என்று சொல்லும் ஹதீஸை அபூபகர் ﷺ, உமர் ﷺ, உஸ்மான் ﷺ, அலி ﷺ, அப்பாஸ் ﷺ, M.B.M. இஸ்மாயில் (மதனி)

அப்துர்ரஹ்மான் இப்னு அவ்ப், ஸஃத் பின் அபீவக்காஸ், ஸுபைர் இப்னுல் அவாம் போன்ற நபித்தோழர்கள் அறிவிக்கின்றனர்.

உண்மையில் “பதக்” எனும் தோட்ட விடயத்தில் அபூபக்ர் அவர்கள் பாதிமா அவர்களுக்கு அநீதி இழைத்திருந்தால் அலி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் அதை மீட்டு தன் குடும்ப சொத்தாக மாற்றியிருப்பார்கள். அவ்வாறு அவர் செய்யவில்லை. இதுவே இந்தக்குற்றச்சாட்டில் உண்மையில்லை என்பதற்கு போதிய சான்றாகும்.

இது தவிர, ஹைபரில் உள்ள பதக் என்று சொல்லக்கூடிய இடத்தை நபியவர்கள் பாதிமா அவர்களுக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார்கள் என்று சொல்வதும் இட்டுக்கட்டப்பட்ட சம்பவமாகும். ஏனென்றால் நபியவர்கள் ஹைபர் பகுதியை கைப்பற்றும் போது ஹி07ல் ஸைனப், உம்முகுல்தாம் போன்ற நபியவர்களின் ஏனைய பெண் மக்களும் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் அந்த வேளையில் அவர்களுக்கு எதையுமே கொடுக்காமல் பாதிமாவிற்கு மாத்திரம் கொடுத்து மற்றவர்களுக்கு அநீதி செய்தார்கள் என்றாகிவிடும். கருணையும் நீதியும் நிறைந்த நபிமீது இவ்வாறு சொல்வது அபத்தமும் ஆபத்தானதுமாகும்.

உஸ்மான் அவர்கள் மீது சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள்.

★ உஸ்மான் தன் குடும்பத்தினருக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்கினார்களா?

உஸ்மான் அவர்களின் காலத்தில் பிரச்சினைகள் அதிகரித்ததற்கும் அதன் விளைவாக அவர் கொலைசெய்யப்பட்டதற்கும் காரணம் சொல்லும் ஷீஆக்களும், அவர்களால் கவரப்பட்டவர்களும், அவர்களின் நூல்களை அடிப்படை தெரியாமல் வாசித்து அவர்களின் கருத்துக்களை உண்மையென்று நினைத்து உள்வாங்கிக் கொண்ட வரலாற்று ஆய்வாளர்களும், ஆசிரியர்களும்; உஸ்மான் தனது குடும்பத்தினருக்கு அதிகமான பதவிகளை வழங்கியமை கிளர்ச்சி வளர்வதற்குக் காரணமாயிற்று என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இது உண்மைக்குப் புறம்பானதும் இட்டுக்கட்டப்பட்டதுமாகும் என்பதை உண்மையை அறிந்தவர்கள் உணர்வார்கள்.

உஸ்மான் அவர்களின் காலத்தில் ஏராளமான கவர்னர்களும் அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள் அவர்களுள் பின் வருவோர் முக்கியமானவர்கள்.

அபூமுஸா அல்அஷ்அரி, அல்கஃகா பின் அமீர், ஜாபிர் அல்முஸனி, ஹபீப் பின் மஸ்லமா, அப்துர்ரஹ்மான் இப்னுல் ஹாயித் இப்னுல் வலீத், அபுல் அஃவர் அஸ்ஸுலமி, ஹகீம் பின் ஸலாமா, அல்அஸ்அத் பின் கைஸ், ஜரீர் பின் அப்தில்லாஹ் அல்பஜலி, உபைதுப்னுன் னஹ்ஹாஸ், மாலிக் பின் ஹபீப், அந்நஸீர் அல்இஜ்லி, அஸ்ஸாயிப் இப்னுல் அக்ரஃ, ஸஈத் இப்னு ரபீஆ, ஹனீஸ் பின் ஹபீஸ், முஆவியா, அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸஈத் பின் அபிஸ்ஸர்ஹஸ், அல்வலீத் பின் உக்பா, ஸஈத் இப்னுல் ஆஸ், அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர்.

இவர்களுள் இறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஐவருமே பனா உமையா எனும் உஸ்மான் அவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். எனவே, உஸ்மான் அவர்கள் தமது ஆட்சியில் தன் குடும்பத்தினருக்கு அதிகமான பதவிகளை வழங்கினார் என்பது இதன் மூலம் பொய்ப்பிக்கப்படுகிறது. தன்னிடமிருந்த ஏராளமான M.B.M. இஸ்மாயில் (மதனி)

பொறுப்பாளர்களில் ஐவர் தனது குலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர் தன் குடும்பத்தினரையே பொறுப்புக்களுக்கு நியமித்தார் என்றாகிவிடாது. தகுதியானவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களை இனங்கண்டு சரியான அடிப்படையில் பொறுப்புக்களை வழங்குவதே ஒரு ஆட்சியாளரின் சிறப்பம்சம். ஒருவர் ஆட்சியாளராக இருந்தால் அவரின் வம்சத்தில் எவரும் கவர்னராக இருக்க முடியாது என்பது எங்கு கண்டுபிடித்த தத்துவமோ தெரியவில்லை.

பனூ உமைய்யா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்றின் ஆரம்பமுதல் நிர்வாகத் திறமை கொண்டவர்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். நபி ﷺ அவர்களின் நிர்வாகத்தில் அவர்களின் பங்கு சற்று அதிகமாகவே காணப்பட்டது.

இமாம் இப்னு தைமியா (ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “பனூ உமைய்யா கோத்திரத்தை தவிர குறைசிகளின் வேறு எந்தக்கோத்திரத்திலிருந்தும் நபியவர்களுக்கு பணியாட்கள் அதிகமாக இருந்ததாக எமக்குத் தெரியவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள்தான் அதிகமாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்குத்தான் தலைமைப் பதவிகளும், சிறப்பும் இருந்தன.” (مناج ١٢٥)

நபி ﷺ அவர்களின் காலத்தில் கவர்னர்களாக இருந்தவர்களில் ஐந்து பேர் பனூ உமைய்யா கிளையைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். உதாப் பின் உஸைத், அபூ ஸுப்ப்யான் பின் ஹர்ப், ஹாலித் பின் ஸஈத், உஸ்மான் பின் ஸஈத், அபான் பின் ஸஈத்.

உஸ்மான் அவர்களின் காலத்தில் எவ்வாறு ஐந்துபேர் பனூ உமைய்யா கிளையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்களோ, அதுபோலவே நபியவர்களின் காலத்திலும் ஐவர் பனூ உமைய்யா கிளையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். எனவே எந்த ஐவருக்காக உஸ்மான் அவர்களை விமர்சிக்கின்றனரோ அதே ஐவருக்காக நபியவர்களையும் விமர்சிக்கவேண்டும். (அல்லாஹ் எம்மைப்பாதுகாப்பானாக).

இதேவேளை உஸ்மான் அவர்களின் காலத்தில் கவர்னர்களாக இருந்ததாக நாம் குறிப்பிட்ட ஐவரும் ஒரே நேரத்தில் இந்தப்பொறுப்புக்களை வகிக்கவில்லை. ஒரே நேரத்தில் உமைய்யா

கிளையைச் சேர்ந்த நால்வரே கவர்னர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். உஸ்மான் அவர்கள் மரணிக்கும்போது பனூ உமைய்யாவைச் சேர்ந்த மூவரே கவர்னர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். உஸ்மான் அவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன்னரே அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர் பதவியை துறந்துவிட்டார். உஸ்மான் அவர்கள் மரணிக்கும்போது முஆவியா, அப்துல்லாஹ் பின் ஸஈத், அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர் பின் கிரீஸ் போன்றோரே பனூ உமைய்யாவைச் சேர்ந்த கவர்னர்களாக இருந்தனர்.

இது போலவே அலி அவர்களும் அவர்களின் ஆட்சியில் அவரின் சொந்தக்காரர்கள் பலருக்கு ஆட்சியின் பொறுப்புக்களை வழங்கி கவர்னர்களாக அமர்த்தியிருந்தார்கள். அப்துல்லாஹ், உபைதுல்லாஹ், கதம், தம்மாப் போன்ற அப்பாஸின் பிள்ளைகளோடு அவரின் வளர்ப்புமகன் முஹம்மத் பின் அபீப்கரும் கவர்னர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். உஸ்மான் அவர்களின் காலத்தில் தமது கோத்திரத்தைச் சார்ந்த ஐவர் கவர்னர்களாக இருந்தார்கள் என்பதற்காக அவரை விமர்சிக்கும் எந்தக்கல்விமானும், அலி அவர்களின் காலத்தில் நடைபெற்ற பிரச்சினைகள், அவரின் கொலைக்கான காரணம் என்பவை பற்றிப் பேசும் போதும், ஆய்வுசெய்யும் போதும் அதே ஐந்தைக் காரணம் காட்டுவதில்லை. நடுநிலையோடு சிந்தித்தால் நல்ல முடிவு கிடைக்கும் இன்ஷா அல்லாஹ்.

உஸ்மான் அவர்களை இவ்வாறு விமர்சிப்பவர்களை இரண்டாகப் பிரிக்கமுடியும்.:

01) ஷீஆ:

இவர்களுக்கு நாம் மேலே குறிப்பிட்ட ஆய்வைச் சுட்டிக்காட்டி நீங்கள் உஸ்மான் அவர்களை குடும்பத்திற்கு பதவிகொடுத்தார் என்பதற்காக விமர்சித்தால் அதே காரணத்திற்காக அலி அவர்களையும் விமர்சியுங்கள். இல்லையென்றால் நீங்கள் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்கள், உண்மைக்குப் புறம்பானவர்கள் என்றே நாம் சொல்வோம்.

இதுபோல் அலி அவர்கள் நியமித்த கவர்னர்களில் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் அவர்களைத்தவிர வேறு எவரும் உஸ்மான் அவர்கள் நியமித்தவர்களைப் போன்று சிறப்புக்குரியவர்களாக இருக்கவில்லை.

02) அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல்ஜமாஅத்தினரின் கொள்கையை ஏற்றவர்கள்:

அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல்ஜமாஅத்தினரின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு உஸ்மான் ؓ அவர்களை இவ்வாறு விமர்சிப்பவர்கள்; இவர்கள் பின்வரும் இரண்டு முடிவுகளில் ஒன்றையே சொல்லவேண்டும்.

01- உஸ்மான் ؓ அவர்கள் தனது கோத்திரத்தின் மீது கொண்ட அதிகமான பற்றினால் அல்லது வெறியினால் அவர்களை கவர்னர்களாக மாற்றினார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

இவ்வாறு சொல்ல முடியாது. காரணம் உமையா வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஐவர் நபியவர்களின் காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்தனர். இதற்காக நாம் நபியை உமையா வெறிபிடித்தவர் என்று சொல்லமாட்டோம்.

அலி ؓ அவர்களின் காலத்திலும் அவரின் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஐவர் கவர்னர்களாக இருந்தனர். அதற்காகவும் அவரை குல வெறிபிடித்தவர் என்று சொல்லமாட்டோம்.

உஸ்மான் ؓ அவர்கள் குல வெறி பிடித்தவராக இருந்திருந்தால் தனது குடும்பத்தில் தகுதியானவர்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்ற பாகுபாடின்றி தனது கோத்திரத்தாரை பெரும்பான்மையான அரசு பதவிகளில் வைத்திருக்க வேண்டும் அப்படியும் அவர் வைத்திருக்கவில்லை. அவர் மரணிக் கும் போது அவரது குலத்தைச் சேர்ந்த மூவர் மட்டுமே கவர்னர்களாக இருந்தனர். எனவே அவரை கோத்திர வெறிபிடித்தவர் என்று சொல்வது தகுமானதன்று.

02- உஸ்மான் ؓ அவர்கள் தமது ஆட்சியில் தகுதியானவர்களை கவர்னர்களாக நியமித்தார். சிலபோது இவர்கள் தனது கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அதற்காக அவர்களை உஸ்மான் ؓ உதறித்தள்ளவில்லை, தகுதிக்கு மேல் உயர்த்தவழியில்லை. எத்தரப்பிலிருந்தாலும் தகுதியானவர்கள், நிர்வாகத்திறன் மிக்கவர்கள் என்று கண்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்கினார்.

உஸ்மான் ؓ அவர்களின் காலத்தில் பதவி வகித்த பனா உமையா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த கவர்னர்களை எடுத்து அவர்களின்

வரலாற்றை ஆய்வு செய்து, அவர்கள் பற்றிய இமாம்களின் கருத்துக்களை அவதானித்தால் இந்த இரண்டாவது கருத்தே உண்மையானதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் உள்ளது என்பதை உணரலாம்.

★ முஆவியா பின் அபீ ஸுப்பான் வ :

உஸ்மான் ؓ அவர்களின் காலத்தில் கவர்னர்களாக இருந்தவர்களில் முஆவியா ؓ முதன்மையானவர் இவர் சிறந்தவர் என்பதில் எந்த முஸ்லிமும் கருத்து முரண்படவில்லை. ஷாம் பிரதேசத்தின் கவர்னராக இருந்த அவரை அந்த மக்கள் முழுமனதுடன் நேசித்தார்கள். முஆவியா ؓ அவர்கள் உமர் ؓ அவர்களின் காலத்தில் ஷாம் பிரதேசத்தின் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். உஸ்மான் ؓ அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது அவரின் திறமையான நிர்வாகத்தைக் கண்டு இன்னும் சில பகுதிகளை ஷாம் பிரதேசத்தோடு சேர்த்து அவதானிக்குமாறு பணித்தார்கள்.

முஆவியா ؓ அவர்கள் வஹி எழுதும் நபியவர்களின் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள். மிகச்சிறந்த ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக முஆவியா ؓ அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். நபி ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்: “நீங்கள் நேசிக்கின்றவர்களும் உங்களை நேசிக்கின்றவர்களுமே உங்கள் தலைவர்களில் மிகச்சிறந்தவர்கள். மேலும் அவர்கள் மரணித்தால் அவர்களுக்காக நீங்கள் தொழுவீர்கள் நீங்கள் மரணித்தால் உங்களுக்காக அவர்கள் தொழுவார்கள்” (முஸ்லிம் 1855)

முஆவியா ؓ அவர்களின் வரலாற்றைப் படிக்கும் எவரும் இந்த ஹதீஸ் அவரின் வாழ்க்கையில் பின்னிப்பிணைந்திருப்பதை உணர்வார்கள். எனவே முஆவியா ؓ அவர்களின் தகுதிக்கும் நிர்வாகத் திறமைக்காகவும் மேலதிக பிரதேசங்கள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு இவை போதிய சான்றுகளாகும்.

★ அப்துல்லாஹ் பின் ஸஃத் பின் அபிஸ்ஸர்ஹ் ؓ :

ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நபியவர்களின் அருமைத் தோழர்களில் ஒருவராக இருந்தார். பின்பு மதம் மாறி பின்பு நபியவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன்னரே மீண்டும் இஸ்லாத்தில் நுழைந்து நபியவர்களுக்கு பைஅத் செய்து தவ்பாச்செய்தார்.

நபியவர்களின் தோழர்களில் ஒருவராக வாழ்ந்தார். (அப்துதாவூத்) 188

உஸ்மான் ؓ அவர்களின் காலத்தில் மிகச் சிறந்த கவர்னர்களில் ஒருவராக இருந்தார், இவரின் தலைமையிலும் போராட்ட விபூகங்களிலுமே ஆபிரிக்கா இஸ்லாமிய ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. (இன்று உலகிலேயே அதிகம் முஸ்லிம்கள் வாழும் கண்டமாக ஆபிரிக்கா உள்ளது.)

இமாம் தஹபி (ரஹ்) அவர்கள் இவர் பற்றிச் சொல்லும் போது: “மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட ஆண்டில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டது முதல் இஸ்லாமிய வரையறைகளை மீறாமலும், விமர்சிக்கப்படும்படியான காரியங்களில் ஈடுபடாமலும் வாழ்ந்து வந்தார். அத்தோடு மிகச்சிறந்த மனிதர்களில் ஒருவராகவும், மிகச்சிறந்த சிந்தனைவாதிகளில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்கள்.” என்று குறிப்பிடுகின்றார். (سيرة علي بن ابي طالب 3/34)

ஆபிரிக்க மண்ணில் கிடைத்த ஏராளமான வெற்றிகள் இவரினாலேயே கிடைத்தன.

★ ஸஈத் இப்னுல் ஆஸ்வ :

நபி ﷺ அவர்களின் ஸஹாபாக்களில் மிகச்சிறந்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

இமாம் தஹபி (ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “அவர் மிகச்சிறந்த தலைவராகவும் அதிகம் கொடைகொடுப்பவராகவும், புகழ்ப்படக் கூடியவராகவும், பிரச்சினைகளின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொண்டு செயற்படும் நுணுக்கமுள்ளவராகவும், தலைமைத்துவப் பண்புகள் நிறையப் பெற்றவராகவும் இருந்தார், மேலும் உறுதியானவராகவும் மிகச்சிறந்த சிந்தனைவாதியாகவும் இருந்தார். இதனால் ஆட்சிக்கு தகுதியானவராகத் திகழ்ந்தார்.(سيرة علي بن ابي طالب)

★ அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர் பின் கிர்ரீஸ்:

இவரே கிஸ்ரா, குராஸான் போன்ற பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். பாரசீக ஆட்சியின் இறுதிச்சீட்டு உஸ்மான் ؓ அவர்களின் ஆட்சியில் இவரின் கையினாலேயே கிழிக்கப்பட்டது. ஸிஜிஸ்தான், கிர்மான் போன்ற பிரதேசங்களை இவர் வெற்றி ஈட்டினார்.

இமாம் தஹபி (ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “இவர் அரேபியர்களின் மிகப்பெரும் ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராகவும், அவர்களில் மிகவும் வீரமுள்ளவராகவும், மிகச்சிறந்தவராகவும் இருந்தார்.” (سيرة علي بن ابي طالب 3/21)

★ அல்வலீத் பின் உக்பா:

இமாம் ஆமிர் அஷ்ஷஃபி (ரஹ்) அவர்களிடம் ஒரு தடவை ஹபீப் பின் மஸ்லமா அவர்கள் பற்றியும், அவர்களின் தியாகம் பற்றியும், அவர்களின் மூலம் கிடைத்த வெற்றிகள் பற்றியும் பெருமிதமாகப் பேசப்பட்டபோது, இமாம் ஷஃபி (ரஹ்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நீங்கள் ஹபீபைப் பற்றியே இவ்வாறு பெரிதாகச் சொல்கிறீர்களே! வலீதையும் அவரின் போராட்டங்களையும் அவரின் ஆட்சியையும் கண்டிருந்தால் எப்படிப் பேசியிருப்பீர்கள்! வலீத் அவர்கள் கூபாவை ஐந்து ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்தார்கள். அந்த வேளையில் அவரின் வீட்டில் கதவு இருக்கவில்லை. விரும்பியோர் விரும்பிய நேரத்தில் வரலாம், பேசலாம். என்று தன் ஆட்சியின் தூய்மையையும் நியாயத்தையும் நிரூபித்தார்.

எனவே நாம் மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களிலிருந்து, உஸ்மான் ؓ அவர்களின் உண்மைத்தன்மையையும், இதய சுத்தியையும், அவர்களை விமர்சிப்போரின் விசித்திரமான உணர்வுகளையும் உண்மைக்குப் புறம்பான உளறல்களையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

உஸ்மான் ؓ அவர்கள் அல்குர்ஆனை எரித்தார்களா?

உஸ்மான் ؓ அவர்கள் குர்ஆனை எரித்ததாகவும் அதன் மூலம் குர்ஆனில் நிறைய விடயங்களை மறைத்துவிட்டதாகவும் ஷஃஆக்கள் ஒரு தப்பான பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர். இது வரலாற்றில் பெரியதொரு விடயமாக பூதாகரப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் உண்மை நிலையை தெளிவாக அவதானிப்போம். உலகத்தில் எந்த ஒரு மொழியாக இருப்பினும் அதற்கு இரண்டு முகங்கள் இருக்கும்.

01) அகராதி முகம்

02) புழக்கப்பாசை எனும் முகம்

இரண்டாவது முகத்தைப்பொறுத்தவரைக்கும் இதில் ஒரு சொல் அல்லது ஒரு வார்த்தை பல பரிமாணங்களை எடுக்கும். இடம், காலம், கோத்திரம் என்பவற்றுக்கேற்ப இவை வேறுபடும். இது தமிழ் மொழி தொடக்கம் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவானது. நமது பிரதேசங்களில் சொல்லப்படும் சில வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் ஏனைய M.B.M. இஸ்மாயில் (மதனி)

பிரதேசங்களில் தெரியாத ஒன்றாகவும், ஏனைய பிரதேசங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சில வார்த்தைகள் நமது பிரதேசங்களில் தெரியாத ஒன்றாகவும் இருக்கும். சிலபோது வேறு அர்த்தங்கள் கொண்டதாகவும் காணப்படும். இதே நிலை அரபு மொழிக்கும் இருந்தது. இதற்கு அமைவாக அல்லாஹ் அல் குர்ஆனை ஏழு முறைகளில் இறக்கிவைத்ததாக நபி ﷺ அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். (புஹாரி)

ஒரே வசனத்தை பல முறைகளில் ஓதும் அமைப்பு நபியவர்களின் காலத்தில் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு அதிகமான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

உதாரணமாக, உமர் ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “ஹிஷாம் பின் ஹகீம் அவர்கள் அல்புர்கான் எனும் அத்தியாயத்தை பல முறைகளில் ஓதுவதை நான் செவியுற்றேன். ஆனால் இதில் எதையும் நான் நபியவர்களிடமிருந்து கேட்டதில்லை. ஹிஷாமைப்பிடித்து ‘உனக்கு யார் இதைக் கற்றுத் தந்தார்’ என்றேன். ‘எனக்கு இதை நபியவர்களே கற்றுத்தந்தார்கள்’ என்றார். அதற்கு நான் இல்லை பொய் சொல்கிறாய். நிச்சயமாக நபியவர்கள் இவை அல்லாத வேறு ஒரு முறையிலேயே எனக்கு இதை ஓதிக்காண்பித்தார்கள். என்று சொல்லிவிட்டு அவரை அழைத்துக் கொண்டு நபியவர்களிடம் வந்தேன். ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர் அல்புர்கான் அத்தியாயத்தை நீங்கள் எனக்கு ஓதிக்காண்பிக்காத முறையில் ஓதுகிறார்’ என்றேன். அப்போது நபியவர்கள் ‘அவரை விடு. ஹிஷாமே!’ ஓதும் என்றார்கள். அவர் நான் ஏற்கனவே கேட்டதையே ஓதினார். நபியவர்களோ ‘இவ்வாறே இறங்கியது என்றார்,’ பின்பு ‘உமரே நீர் ஓதும்’ என்றார்கள். நானோ அவர் எனக்கு ஓதிக்காட்டிய அடிப்படையில் ஓதினேன். நபியவர்கள் ‘அவ்வாறே இறக்கப்பட்டது’ என்று சொல்லிவிட்டு நிச்சயமாக இந்தக்குர்ஆன் ஏழு முறைகளில் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளது, உங்களால் முடியுமான முறையில் ஓதிக்கொள்ளுங்கள்’ என்றார்கள்.” (புஹாரி 4992)

இவ்வாறு நபியவர்களின் காலத்திலேயே நபியவர்களிடமிருந்து ஒரு முறையில் குர்ஆனை ஓதக் கற்றுக்கொண்டவர்கள் இன்னொரு முறையில் நபியவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டவர் குர்ஆனை அந்த முறையில் ஓதும்போது கருத்து முரண்பாடு கொண்டனர். அவர் தவறாக ஓதுவதாகவும் நினைத்தனர். நபியவர்களிடம் சென்று அதை தெளிவுபடுத்திக் கொண்டனர்.

இதற்காக குர்ஆனில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஏழு முறைகளில் ஓதப்படும் என்பதோ, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான அர்த்தங்கள் இருக்கும் என்பதோ கிடையாது. ஆனால் பெரும்பாலும் ஏழு முறைப்படி ஓதக்கூடிய அமைப்பில் இருக்கும். ஆனால் கருத்து சிதைவடையாது. இவ்வாறு கருத்துச் சிதைவில்லாத அடிப்படையில் இருந்தபோதும் ஸஹாபாக்கள் சந்தேகப்பட்டு நபியவர்களிடம் தெளிவுபெற்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது குர்ஆனின் தூய்மைத் தன்மையை பாதுகாப்பதில் ஸஹாபாக்களுக்கு கிருந்த அக்கறையையும், ஈடுபாட்டையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

நபியவர்கள் இருந்தபோது இத்தகைய கருத்து முரண்பாடுகளை நபியவர்களிடம் சென்று தீர்த்துக் கொண்டனர். ஆனால் நபியவர்களுக்குப் பிறகு இந்த நிலை இருக்கவில்லை. நபியவர்களுடன் இருந்து அவரிடம் குர்ஆனைக் கற்றுக்கொண்ட ஸஹாபாக்கள் மூலமே இவைகள் தீர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

நபியவர்களின் மரணத்தின்பின் காலப் போக்கில் சென்று, இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிலப்பரப்பும் விரிவடைந்தபோது ஸஹாபாக்கள் குர்ஆன், ஸுன்னாவை கற்றுக்கொடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் இடம் பெயர்ந்தனர்.

இதில், ஷாம் பிரதேசத்தில் உபை இப்னு க.ப. அவர்களும், ஈராக்கில் அப்துல்லாஹிப்னு மஸ்ஹத் அவர்களும், கூபாவில் அபூமுஸா அல்அஷ்அரி போன்றவர்களும் பிரபல்யம் அடைந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அந்தப்பகுதியில் பிரபல்யம் அடைந்திருந்த காரிகளின் முறைப்படி அப்பிரதேச மக்கள் குர்ஆனை ஓதிவந்தனர். குர்ஆன் இவ்வாறு பல முறைகளில் ஓதப்பட்டதால் காலப் போக்கில் மக்கள் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அந்த ஸஹாபி ஓதிக்காட்டாததையெல்லாம் அவர் ஓதிக்காட்டியதாக தவறாக நினைத்துக்கொண்டு ஓத ஆரம்பித்தனர். மற்றைய முறைகளையெல்லாம் தவறானது என்றும் சொல்ல ஆரம்பித்தனர். இது ஒரு பெரும் சிக்கலாக உணரப்பட்டது என்பதை இமாம் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் தமது “பத்ஹுல் பாரி” எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இது போலவே ஒவ்வொரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தவர்களும் அந்தப்பிரதேசத்தில் பிரபல்யமான காரிகளின் முறைப்படி ஓதியதால் அதையே குர்ஆன் என்றும், அதற்கு மாற்றமாக ஓதும் முறையெல்லாம் குர்ஆனில் இல்லாதது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தவறுதலாக செய்கின்றனர் என்றும் நினைத்தனர். சிலபோது இது சரியான குர்ஆனையே நிராகரிக்கின்ற அளவுக்கு பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. முன்சென்ற கலீபாக்களின் காலத்தில் இது சற்றுகுறைவாக இருந்தாலும், உஸ்மான் ூ அவர்களின் காலத்தில் இது சற்று கூடுதலாகவே உணரப்பட்டது. இதை நீக்குவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று உஸ்மான் ூ அடங்கலாக பல ஸஹாபாக்களும் யோசித்தனர். இந்த வேளையில்தான். ஹுதைபா ூ அவர்கள், உஸ்மான் ூ அவர்களிடம் திடுக்கிடும் படியான ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னார்கள்.

ஹி. 25 இல் அர்மீனியாவை வெற்றிகொள்வதற்கான போராட்டத்தில் ஷாம், மற்றும் ஈராக் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்களுடன் ஹுதைபா ூ அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். போராட்டத்திலிருந்து திரும்பி வந்த ஹுதைபா ூ அவர்கள் தன் வீட்டுக்கு செல்லாமல் நேரடியாக உஸ்மான் ூ அவர்களிடம் வந்தார்கள்.

“அம்ரூல் மு.:மினீன் அவர்களே! (மக்கள் வழிகேட்டின் பால் சென்று விடும் முன்னால்) மக்களைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். அப்போது உஸ்மான் ூ அவர்கள் என்ன விடயம்? என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்கள், நான் அர்மீனியாவை வெற்றிகொள்வதற்காக போராடினேன். அப்போது ஷாம் வாசிகள் உபையிபனு க.:ப் ூ அவர்கள் குர்ஆனை ஓதிக்காட்டிய முறைப்படி ஓதினார்கள், ஈராக்வாசிகள் கேள்விப்படாத முறையிலெல்லாம் ஓதினார்கள். ஈராக்வாசிகளோ அப்துல்லாஹிபனு மஸ்ஹத் ூ அவர்கள் ஓதிய முறைப்படி ஓதினார்கள், ஷாம் வாசிகள் கேள்விப்பட்டிராதபடி ஓதினார்கள். பின்பு ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள் முரண்பட்டார்கள் என்பதற்காக காபிர்கள் என்றனர்.” என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், “ஈராக் வாசிகளும் ஷாம் வாசிகளும் இவ்வாறு பிரச்சினைப்படுவதைக் கண்ட ஹுதைபா ூ அவர்கள் அவர்களை கண்டித்துவிட்டு நிச்சயமாக நான் இதை மு.:மின்களின் தலைவர் உஸ்மான் ூ அவர்களிடம் கொண்டு செல்வேன் என்று சப்தமிட்டுவிட்டு வந்ததாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.” (பத்ஹூல்பாரி 9:23)

இதைக் கேட்ட உஸ்மான் ூ அவர்கள் ஏற்கனவே இது தொடர்பாக யோசித்துக் கொண்டிருந்ததால் கடுமையாகக் கவலைப்பட்டார்கள். பின்பு மக்களிடம் உரையாற்றினார்கள்: “மக்களே உங்கள் தூதர் மரணித்து 15 ஆண்டுகள்தான் சென்றிருக்கின்றன. அதற்குள் குர்ஆனை ஓதுவதில் இவ்வாறு கருத்து முரண்பாடு கொண்டீர்களே என்று கூறினார்கள். பின்பு பல ஸஹாபாக்களிடமும் என்ன செய்யமுடியும்! என்று ஆலோசனை கேட்டார்கள் இதில் அலி ூ அவர்கள் உள்ளிட்ட பல முக்கிய ஸஹாபாக்கள் கலந்து கொண்டனர். இதனால்தான் அலி ூ அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்கிறார்கள்.

“உஸ்மான் ூ அவர்கள் மீது நல்லதைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்லாதீர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக அவர் குர்ஆன் விடயத்தில் செய்தது அவர் தன்னிச்சையாக செய்ததில்லை. எங்களில் பெரும் ஒரு கூட்டத்தின் முடிவையே அவர் செய்தார். அந்தக் கூட்டத்தில் குர்ஆனை ஓதும் முறையில் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றார்? மேலும் எனக்கு வந்த தகவலின்படி சிலர் உனது கிராத்தை விட எனது கிராஅத்துதான் சிறந்தது என்று கூறுகின்றனர். இது சிலவேளை நிராகரிப்புக்கு இட்டுச்சென்று விடலாம் என்றார். அப்போது நாங்கள், ‘நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?’ என்றோம். அதற்கவர்கள் ‘மக்கள் எல்லோரையும் ஒரே குர்ஆனில் ஒரே முறைப்படி ஓதுவதில் ஒன்றிணைக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன், அப்போதுதான் கருத்து முரண்பாடுகளும் பிளவுகளும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன் என்றார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் ஆம் நீங்கள் கருதியதுதான் சரியானது என்றோம்.”

எனவே குர்ஆனை ஒரே முறையில் எல்லோரும் ஓதும் படி செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்தது உஸ்மான் ூ மாத்திரமல்லாமல் அலி ூ உள்ளிட்ட ஏனைய ஸஹாபாக்களும் சேர்ந்தே எடுத்தார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

பின்பு இந்தப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்காக பெரியதொரு குழுவை ஒன்றிணைத்தார்கள். இதில் உபையிபனு க.:ப் ூ, ஸஈத் இப்தினுல் ஆஸ் ூ, சைத் பின் தாபித் ூ போன்றோர் முக்கிய பாத்திரங்களாக இருந்தனர். இதில் இடம்பிடித்த சைத் பின் தாபித் ூ அவர்கள் இறுதியாக நபியவர்களிடம் ஜிப்ரீல் (அலை) இரண்டு

முறை குர்ஆனை ஒதிக்காட்டியபோது நபியுடன் இருந்தவர். இவர் அபூபக்ர் ﷺ அவர்களின் காலத்தில் குர்ஆன் தொகுக்கப்பட்டபோது தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தியவரும், வஹியை எழுதியவர்களில் ஒருவருமாவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்பு அபூபக்ர் ﷺ காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டு உமர் ﷺ அவர்களின் மரணத்தின் பின் அவரின் மகள் ஹப்ஸா அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த குர்ஆன் பிரதி வரவழைக்கப்பட்டு அதிலிருந்து பொறுப்புச்சாட்டப்பட்ட குழுவினால் பல பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டன.

சில அறிவிப்புக்களின் படி 05பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டன என்றும் சில அறிவிப்புக்களின் படி 07பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டன என்றும் வந்துள்ளது இவற்றுள் மக்கா, ஷாம், எமன், பஹ்ரைன், பஸரா, கூபா போன்ற பிரதேசங்களுக்கு தலா ஒவ்வொரு பிரதிகளை அனுப்பிவைத்துவிட்டு மதீனாவில் ஒரு பிரதியை வைத்துக்கொண்டார்கள். அனுப்பப்பட்ட பிரதிகளின் படியே தங்கள் கிராத் முறையை வைத்துக்கொள்ளுமாறு மக்கள் பணிக்கப்பட்டார்கள். இந்த பிரதிக்கு மாற்றமான கிராத் முறைகளைக் கொண்டுள்ள பிரதிகளை அழித்துவிடுமாறு தனது பணியாட்களுக்கு உஸ்மான் ﷺ அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். இன்னும் சில அறிவிப்புக்களின் படி இந்த பிரதிகளுக்கு முரண்படும் பிரதிகளை கிழித்து விடும்படி கட்டளையிட்டார்கள் என்று வந்துள்ளது, இதையே பல அறிஞர்களும் சரியானது என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் உஸ்மான் ﷺ அவர்கள் இந்தப்பிரதிக்கு முரண்படும் பிரதிகளை எரித்துவிடுங்கள் என்று சொன்னதாகவே மக்களுக்கு மத்தியில் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது.

எது எவ்வாறிருப்பினும் முஸ்லிம்களை ஒரே அமைப்பில் குர்ஆனை ஒதச்செய்யும் வகையில் அமைந்த இந்தச்சேவை எல்லா ஸஹாபாக்களின் ஏகோபித்த முடிவாக இருந்தது. அலி ﷺ அவர்கள் உள்ளிட்ட முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் இந்த விடயத்தில் ஒற்றுமைப்படல் வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்த அதே நேரம் இந்தப்பிரதிக்கு எதிரானவற்றை எரிக்கவோ அல்லது கிழிக்கவோ வேண்டும் என்பதிலும் உறுதியாக இருந்தார்கள். இதனால் பிற்பட்ட காலங்களில் உஸ்மான் ﷺ அவர்களின் காலத்தில் ஸஹாபாக்களால் பிரதிசெய்யப்பட்ட மூலத்தைத்தவிர வேறு எதுவும் பிரபல்யம் அடையவில்லை.

இந்த நிகழ்வை அதிகமான அறிஞர்கள் தங்கள் நூல்களில் பதிவுசெய்திருந்தாலும் இமாம் இப்னு ஹஜர் (பத்ஹூல் பாரி), இமாம் இப்னுகதீர் (அல்பிதாயா வந்நிஹாயா), இமாம் தபரீ (தாரீஹ்) போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

எனவே ஸஹாபாக்களின் ஆலோசனைப்படி உஸ்மான் ﷺ அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இப்பணி காலத்தின் தேவையாகவும், முஸ்லிம்கள் தங்கள் முதல் அடிப்படையான அல்குர்ஆனில் ஒற்றுமைப்படுவதற்கு இன்றியமையாததாகவும் இருந்தது.

அதற்குப்பிறகு பிரதான நகரங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பிரதிகளை தழுவிவதாகவே தங்கள் கிராத் அமைப்பையும் கற்பித்தலையும் ஸஹாபாக்கள் அமைத்துக்கொண்டதால் அல்-குர்ஆன் விடயத்தில் முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமைப்பட்டார்கள். அல்ஹம்துலில்லாஹ். ஆனால் அல்-குர்ஆன் தொடர்பான விரிவான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பும் மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் வித்தியாசமான கிராத் அமைப்புக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இன்றும் கூட அந்த ஏழு கிராத் முறைகளையும் அறிந்துகொள்ள விரும்புவோர் ஐயமற அறிந்துகொள்ளலாம். அல்ஹம்துலில்லாஹ்.

அபூ தர்ருல் கிபாரி ﷺ அவர்களை உஸ்மான் ﷺ அவர்கள் நாடு கடத்தினார்களா?

அபூதர் அல்கிபாரி ﷺ அவர்கள் மனிதன் தனது தேவைக்கு அதிகமாக தங்கம் வைத்திருப்பது கூடாது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார். அதாவது அவன் அதற்குரிய ஸகாத்தை கொடுத்தாலும் சரி கொடுக்காவிட்டாலும் சரி அவனது தேவைக்கு அதிகமாக உள்ளவற்றை மற்றவர்களுக்கு தர்மம் செய்துவிடல் வேண்டும் என்பது அபூதர் ﷺ அவர்களின் கருத்தாகும். இதன் படி, அரசாங்கம் தன் கருவுலத்தில் அதிகமான சொத்துக்களைச் சேகரிப்பதும் கூடாத காரியமாகும். ஆனால் ஏனைய ஸஹாபாக்கள் இதற்கு முரண்படுகின்றனர், அத்தோடு ஏனைய எல்லா அறிஞர்களும் அபூதர் ﷺ அவர்களின் கருத்துக்கு முரண்படுகின்றனர். ஒருவர் கடமையான ஸகாத்தை கொடுத்துவிட்டு, தங்கம் வெள்ளி போன்றவற்றை தன் தேவைக்கு அதிகமாகவும் வைத்திருக்கலாம், அது தவறல்ல

என்கின்றனர் அறிஞர்கள். இந்த விடயத்தில்தான் உஸ்மான் ؓ அவர்களின் காலத்தில் அவரின் கவர்னர்களில் ஒருவரான முஆவியா ؓ அவர்களுக்கும் அபூதர் ؓ அவர்களுக்கும் மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டது.

இந்த நிகழ்வை பலரும் பலவிதமாக அறிவித்துள்ளனர். அதில் இமாம் புஹாரி (ரஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு அறிவித்துள்ளார்கள்:

“ஸைத் பின் வஹப் சொல்கிறார்: நான் ரப்தா எனும் பிரதேசத்தின் வழியாக நடந்து சென்றேன் அப்போது அபூதர் அல்கிபாரியை சந்தித்தேன். நீங்கள் இந்த இடத்திற்கு எப்படி வந்தீர்கள்? என்றேன் நான் ஷாம் பிரதேசத்தில் இருந்தேன். எனக்கும் முஆவியாவிற்கும் இடையில் தங்கம் வெள்ளியை சேமிப்பது தொடர்பாக கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டது.

‘(தங்கம் வெள்ளியை பதுக்குவதை தடுக்கக்கூடிய வசனம்) அஹ்லுல் கிதாபுகள் விடயத்தில்தான் இறங்கியது என்று முஆவியா ؓ அவர்கள் கூறினார்கள். நான்: ‘இல்லை இது எங்கள் விடயத்திலும், அஹ்லுல்கிதாபுகள் விடயத்திலும் இறங்கியது’ என்றேன். இருவருக்கும் மத்தியில் கருத்துமோதல் வலுப்பெற்றது.

முஆவியா ؓ அவர்கள் உஸ்மான் ؓ அவர்களுக்கு விடயத்தை எழுதினார்கள். நான் இது தொடர்பாகப் பேசி மக்களுக்கு மத்தியில் பிரச்சினைகளுக்கு வித்திடுவதாகவும் முறையிட்டார்கள். எனக்கு உஸ்மான் ؓ அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள். என்னை மதீனாவிற்கு வருமாறு வேண்டிக்கொண்டார்கள். மதீனாவை சென்றடைந்தேன். அதிகமான மக்கள் இதற்கு முதல் காணாதவர்களைப்போன்று என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். உஸ்மான் ؓ அவர்களிடம் இதை அறிவித்தேன். உஸ்மான் ؓ அவர்கள் நீங்கள் விரும்பினால் எங்களை விட்டும் சற்றுத் தொலைவிலிருக்கலாம் அல்லது மிகவும் நெருக்கத்தில் இருக்கலாம் என்றார்கள். அதுவே இந்த இடத்திற்கு என்னை இறக்கியது. எனக்கு ஒரு எதியோப்பிய நாட்டு அடிமையைத்தான் தலைவராக்கினாலும் நான் அவருக்கு செவியேற்று வழிப்பட்டிருப்பேன்.” (புஹாரி 1496)

எனவே அபூதர் ؓ அவர்களை உஸ்மான் ؓ அவர்களோ முஆவியா ؓ அவர்களோ துரத்தவுமில்லை; அவரை இழிவு படுத்தவுமில்லை என்பது அபூதர் ؓ அவர்களின் வாக்கு மூலத்திலிருந்தே தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அபூதர் ؓ அவர்கள் ரப்தாவில் இருந்தபோது உஸ்மான் ؓ அவர்கள் அவரை அழைத்தார்கள். அபூதர் அவர்கள் மதீனா வருகிறார். உஸ்மான் ؓ அவர்களைப் பார்த்து; ‘கலீபா அவர்களே நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குச் செய்த உறுதி மொழியை முறிக்கவில்லை. ஒரு மரத்தின் வேரை நீங்கள் பற்றிப்பிடிக்கச் சொல்லியிருந்தாலும் எனது மரணம் வரை நான் அவ்வாறே செய்திருப்பேன்’ என்றார்கள். அதற்கு உஸ்மான் ؓ அவர்கள், ‘அபூதர் நீர் முறிக்கவில்லை என்பதும் நீர் கட்டுப்படுவீர் என்பதும் எனக்குத்தெரியும். ஆனாலும், நீர் மதீனாவில் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே உம்மை இங்கு அழைத்தேன்’ என்றார்கள். அதற்கு அபூதர் ؓ அவர்கள் தான் மதீனாவில் இருப்பதைவிட ரப்தாவில் இருப்பதையே அதிகமாக விரும்புவதாகவும் அதற்கு அனுமதி தருமாறும் வேண்டிக்கொண்டார். உஸ்மான் ؓ அவர்களும் (வேறு வழியின்றி) அனுமதி வழங்கினார்கள்.

(شعب بن عمر لعنة المدعي خيرات)

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள்.

★ அவர் இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட பற்றினால் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை:

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தவறான கொள்கைகளை உடையவர்களாக இருந்த அத்தனை குழுக்களும் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களைக் குறைகாண்பதில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றன. காரணம் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஏனைய ஸஹாபாக்களைவிட ஹதீஸ்களை அதிகமாக அறிவித்தவர். அவரின் செய்திகள் தவறான கொள்கைகளை தகர்த்தெறிவதாக அமைந்துள்ளன. இந்த செய்திகளிலிருந்தெல்லாம் விடுபட்டு தங்கள் கொள்கையை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு ஒரே வழி அவரையே நம்பகத்தன்மை அற்றவராகவும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமானவராகவும் சித்தரிப்பதாகும்.

இதனாலேயே அபூஹூரைரா ﷺ அறிவித்த ஹதீஸ்களை குறைகாண்பதை விடுத்து அவரையே குறைகாண்கின்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் அனைத்துமே ஆதாரமற்றதும், சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகளை தவறான கோணங்களில் விளக்க முனைவதுமேயாகும்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த நம்பிக்கையினாலும், அதன் கொள்கையில் அவருக்கிருந்த உள்ளார்ந்த விருப்பத்தினாலும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதில் இஸ்லாமிய அறிஞர்களுக்கும், இஸ்லாமிய கொள்கைப்பிடிப்புள்ள வேறு எவருக்கும் சற்றும் சரி சந்தேகம் கிடையாது, ஆனாலும் சிலர் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக தவறான பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்கின்றனர். அதில் முதன்மையான பிரச்சாரம் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதிலேயே சிக்கலை ஏற்படுத்தும் முயற்சி. “அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டது தன் வயிற்றை வளர்த்துக்கொள்வதற்காகவேயன்றி, இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட பற்றினால் அல்ல என்பதாகும்”

இதற்கான பதிலை சற்று விரிவாக நோக்குவோம். அதற்கு முன்னால் இந்தக் குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையை நாம் குறிப்பிட்டுக் கொள்வோம். இஸ்லாத்தின் பார்வையில் ஸஹாபாக்கள்

ஸஹாபாக்களிலே அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவித்தவர் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தான். அவர் 5374 ஹதீஸ்களை அறிவித்திருக்கிறார். ஏனைய ஸஹாபாக்கள் இந்தளவுக்கு பெருந்தொகையான ஹதீஸ்களை அறிவித்ததில்லை. இது சிலருக்கு சந்தேகத்தை உருவாக்குகிறது. ஒரு வேளை அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் நபி மீது இட்டுக்கட்டுகிறாரோ எனும் எண்ணங்களெல்லாம் தோன்றுகிறது. சில தாபியீன்கள் சில ஸஹாபாக்களிடம் சென்று இது தொடர்பாக விளக்கம் கோருகின்றனர். இது அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களுக்கும் தெரிகிறது. அப்போதுதான் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தன் மாணவர்களுக்கு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“அபூஹூரைரா ஹதீஸ்களை அதிகமாகச் சொல்வதாகச் சொல்கின்றனர். அல்லாஹ்தான் எமக்கு மத்தியில் தீர்ப்பளிக்கப் போதுமானவனாக இருக்கிறான். முஹாஜீர்களுக்கும், அன்ஸாரிகளுக்கும் என்ன நடந்தது? அவர்கள் எவரும் அபூஹூரைராவைப்போல அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதில்லையே என்று சொல்லிக்கொள்கின்றனர். முஹாஜீர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். எனது தோழர்களான அன்ஸார்கள் தங்கள் சொத்துக்களை பரிபாலிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். நானோ ஏழையாக இருந்தேன். என் வயிற்றை நிரப்புவதற்கே நபியவர்களுடன் நான் எந்நேரமும் இருப்பேன். இதனால் அவர்கள் வராத சபைகளுக்கு நான் சமூகமளிப்பேன். அவர்கள் மறக்கும் போதெல்லாம் நான் மனமமிட்டுக்கொள்வேன்.” (புஹாரி 2350, முஸ்லிம் 2492)

இந்த செய்தியில் வரும் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் ஒரு கூற்றை வைத்துக்கொண்டே நாம் மேலே சுட்டிக்காட்டிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்கின்றனர். அதாவது, அபூஹூரைரா தன் வயிற்றை நிரப்பவே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்; அவருக்கு கொள்கைப்பற்றெல்லாம் கிடையாது. என்கின்றனர்.

இங்கே இந்த செய்தியை ஆழ்ந்து நோக்குவோரும், மேலோட்டமாக நோக்கும் எவரும் இந்தக்குற்றச்சாட்டுக்கான ஆதாரம் எதுவும் இதில் இல்லை என்றே குறிப்பிடுவார்கள்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் இந்தக் கூற்று ஒரு சபையடக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாகும், இது சாதாரணமாக எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தை

முறையாகும். ஒருவர் சபையில் வைத்து எம்மை புகழும் போது அப்படி எதுவும் நம்மிடம் இல்லை. என்று சொல்வோம், அதற்காக நமக்கு எதுவும் தெரியாது, சொன்னவர் மடையன் என்று அர்த்தமில்லை, சபையை அடக்குவதற்காக நானும் உங்களைப் போன்றவன்தான் நமக்குள் வேறுபாடு கிடையாது என்று சபையோரின் மனதைத் தேற்றுவதற்காகவும் என்னிடம் அப்படியான ஆணவம் எதுவும் இல்லை என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படும் வாக்கிய முறையே இதுவாகும்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையும் இவ்வாறானதே. சபையில் எல்லோரும் உள்ளபோது அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் அதிகமான செய்திகளை அறிவிப்பதாக சொன்னதோடு, அவரைச் சிலர் அதற்காக புகழவும், மற்றவர்கள் இவ்வாறு அறிவிக் கவில் லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொள்ளவும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதன்போதே அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இந்த வாசகத்தை பயன்படுத்துகிறார்கள். எனவே, இது சபை அடக்கத்திற்காகவும் தற்பெருமையிலிருந்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டதாகும்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் இந்த வாக்கியம், தான் ஏன் அதிகமான ஹதீஸ் களை அறிவித்தேன் என்பதற்கான விளக்கமேயல்லாமல், தான் ஏன் இஸ்லாத்திற்கு வந்தேன் என்பதற்கான விளக்கமல்ல. எனவே மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப்போடுவதை நிறுத்திக்கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஆரம்பத்தில் ஏழையாக இருந்து இஸ்லாத்திற்கு வந்திருந்தால் நாம் அவரின் வறுமையை போக்குவதற்கே இஸ்லாத்திற்கு வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லமுடியும். ஆனால், அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் மதீனாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்து வருவதற்கு முன்னால் அவரிடம் ஒரு அடிமையிருந்ததாகவும் அவர் ஹிஜ்ரத் செய்தபோது அவரது அடிமை அவரைவிட்டும் ஓடிவிட்டதாகவும் புஹாரியில் (2532) வரக்கூடிய ஒரு அறிவிப்புச் சொல்கிறது. எனவே அபூஹூரைரா ﷺ இஸ்லாத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் அடிமையை வைத்து தன் காரியங்களைப் பார்த்துகொள்ளாமலவ்வுக்கு வசதி படைத்தவராக இருந்திருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது.

எனவே, அவர் வயிறு வளர்ப்பதற்காக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தேவை அவருக்கு இருக்கவில்லை. அத்தோடு அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்று மதீனாவிற்கு வந்தது முதல் கடுமையான பசியாலும் வறுமையாலும் சோதிக்கப்படுகிறார். உண்மையில் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக இஸ்லாத்திற்கு வந்திருந்தால் வந்த அதே வேகத்தில் திரும்பிச் சென்றிருப்பார். அப்படி அவர் செய்யவில்லை. சோதனைகள் மலைபோல் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு வந்தபோதும் எதிர்நீச்சலடித்துக் கொண்டு நபியின் செய்திகளை முழுமையாக மனமடுவதில் தனது கவனத்தைத் திருப்பினார்கள். இது அவர்களின் கொள்கைப் பற்றுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கு செல்வதற்கு சுமார் 480கிலோ மீட்டர் தூரத்தைக் கடக்கவேண்டும். பாதைகள் எதுவும் செப்பனிடப்படாமல், பாலைவனமாக இருந்த அந்தக்காலத்தில் குறித்த தூரத்தைக் கடப்பதற்கு குறைந்தது 06நாட்களாவது தேவைப்படும். கொழுத்தும் வெயிலில் மலைகள் நிறைந்த பாலைவனப்பகுதியை குதிரையில் கடப்பது என்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமன்று. இவ்வளவு கஸ்டங்களையும் தாண்டி தனது நாட்டை விட்டு விட்டு கொள்கைக்காக வேறொரு நாட்டுக்கு இடம் பெயர்ந்தவரைப் பார்த்து வயிற்றை நிரப்பவே வந்தார் என்பது எவ்வளவு மதிக்கெட்ட வார்த்தை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். 480கிலோமீட்டரை சாப்பாட்டுக்காகக் கடந்தார் என்பது...?

உண்மையில் அன்றிருந்த சூழலில் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தனது வயிற்றை நிரப்ப மதீனா செல்ல வேண்டிய அவசியம் துளியுமில்லை. 'தனக்கு வறுமையாயிருக்கிறது, அதைப்போக்க இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறேன்' என்று பகிரங்கமாக அறிவித்திருந்தாலே போதும். எல்லோரும் அவருக்கு நன்கொடைகளை வழங்கி அவரை நன்றாக உபசரித்திருப்பார்கள், சிலபோது செல்வந்தனாகக்கூட மாற்றியிருப்பார்கள் அதற்காக அவ்வளவு தூரம் கடந்து மதீனாவிற்கு வரவேண்டிய தேவை இருந்திருக்காது. ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை, அவருக்கு அது தேவையுமில்லை. இது அவரின் கொள்கைப்பற்றையே காட்டுகிறது.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் மாத்திரம் தனது உணவுக்கு நபியவர்களே பொறுப்பு என்ற நிலையில் இருக்கவில்லை ஏராளமான ஸஹாபாக்கள் இந்த நிலையில் இருந்தார்கள். அவர்களை திண்ணைத்தோழர்கள் என்று நாம் அழைக்கிறோம்.

இவர்கள் எல்லோருமே நபியவர்களுக்கு வரும் நன்கொடைகளில் பங்குபோட்டு தங்கள் வயிறுகளை நிரப்பிக்கொள்ளவே இவ்வாறு இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று எவரும் சொல்வதில்லை. இது ஆரம்ப காலத்திலிருந்த ஒரு பாடசாலை முறை. அதாவது இஸ்லாத்தை கற்றுக் கொள்வதற்காக தங்களை சிலர் அர்ப்பணிப்பார்கள். அவர்கள் தொழில்களில் ஈடுபட்டு தங்கள் நேரத்தினை அதிலே செலவிடாமல், தங்கள் முழு நேரத்தையும் இஸ்லாத்தை கற்றுக்கொள்வதிலே செலவிடுவார்கள் அவர்களின் பொருளாதார ரீதியான தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் பொறுப்பை மற்றும் சிலர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இன்றளவிலும் இந்த முறை நமது நாடுகளிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் வழக்கிலிருக்கிறது.

நமது நாடுகளிலிருந்து பலர் எமது அண்டை நாடான இந்தியாவிற்கு பலர் இஸ்லாத்தைக் கற்பதற்காகச் செல்வார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று தொழில் புரிவதில்லை, அவர்களின் உணவு மற்றும் ஏனைய தேவைகளுக்கான செலவுகளை அந்தக்கல்லூரிக்கு கிடைக்கின்ற நன்கொடைகளிலிருந்து அந்தக்கல்லூரியே செலவுசெய்யும். அதற்காக இங்கிருந்து சென்றவர்கள் எல்லோரும் சாப்பாட்டுக்காகத்தான் இந்தியா சென்றார்கள் என்று எவருமே சொல்வதில்லை. இது போன்று இயங்கிய ஒரு கல்லூரி முறையே அன்றிருந்த 'அஹ்லுஸ்ஸுப்பா' முறை என்று நாம் சொல்லலாம். இதிலிருந்தவர்களின் உணவுத் தேவைகளை நபியவர்களே அவர்களுக்கு வரும் அன்பளிப்புக்களிலிருந்து நிவர்த்தி செய்வார்கள். அதற்காக அவர்கள் அனைவரும் வயிறு வளர்க்கவே நபியுடன் இருந்தார்கள் என்பது அறிவாளிகளின் வாதமன்று.

இஸ்லாத்தில் பற்றில்லாத எவரும், மற்றவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்காததற்காக வருத்தமோ, கவலையோ அடையமாட்டார்கள். ஆனால் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட பற்றினால் மற்றவரும் இந்த இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கவலைப்பட்டார்கள்; அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் போது சந்தோசமடைந்தார்கள்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டது முதல் தனது தாயும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் அவரை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். ஆனால் தாயோ இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. இவ்வாறு தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தது. ஒரு நாள் அபூஹூரைரா அவர்களின் தாயார் நபி ﷺ அவர்கள் விடயத்தில் தனது மகன் வெறுக்கும் விதமாகப் பேசிவிட்டார்கள். அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் நபியவர்களிடம் அழுதுகொண்டே வருகிறார். நபி ﷺ அவர்கள் காரணத்தைக் கேட்கிறார்கள். அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் காரணத்தை விளக்கியதோடு தனது தாயாரின் நேர்வழிக்காகப் பிரார்த்திக்குமாறு நபியவர்களிடம் வேண்டிக்கொள்ள நபியவர்களும் “இறைவா! அபூஹூரைராவின் தாய்க்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக” என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் வீடு சென்ற போது சந்தோசமான ஒரு முடிவு அவரை வரவேற்றது. அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் தாயார் இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தார். துக்கத்தால் அழுதுகொண்டு நபியிடம் வந்த அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் மீண்டும் நபியவர்களிடம் சந்தோசத்தால் அழுது கொண்டே வருகிறார்கள். நபியவர்களிடம் விடயத்தைச் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் ஒரு பிரார்த்தனையை செய்யுமாறு நபியவர்களிடம் கோருகிறார்கள். அதாவது எங்களை மு.:மீன்கள் நேசிக்கக் கூடியவர்களாகவும், நாங்கள் மு.:மீன்களை நேசிப்பவர்களாகவும் இருக்க பிரார்த்தனை செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டார்கள். நபியவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; நபியவர்களின் பிரார்த்தனைக்குப்பின் எங்களைப்பற்றி கேள்விப்படுகின்ற மு.:மீனும் அல்லது எங்களை சந்திக்கும் எந்த மு.:மீனும் எங்களை நேசிக்கக்கூடியவர்களாகவே இருந்தனர்.” (முஸ்லிம் 2491)

நிச்சயமாக கொள்கைப் பற்றில்லாமல் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மாத்திரம் நபியவர்களுடன் இருப்பவரால், இவ்வாறான தொடர்ச்சியான முயற்சியை மேற்கொள்வது இயலாத காரியமாகும். இவ்வாறு அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் கொள்கையின் உறுதியையும்

ஆழத்தையும் தெளிவாக விளக்கும், ஏராளமான வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் வரலாற்றைப் படிக்கும் எவரும் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுக்களின் உண்மை நிலையை புரிந்துகொள்வதோடு தெளிவாக அவைகளை மறுக்கவும் அதற்கெதிராக பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் முனைவார்கள்.

★ அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் நபி ﷺ அவர்கள் மீது இட்டுக்கட்டினார்களா?

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஹி. 07ம் ஆண்டு நபியவர்கள் ஹைபர் போரில் இருக்கும்போது மதீனாவிற்கு வந்தார்கள். பின்பு நபியவர்கள் மரணிக்கும் வரை நபியவர்களுடன் இருந்தார்கள். சுமார் 04வருடங்கள் நபி ﷺ அவர்களுடன் இருந்தார்கள். ஆனாலும் ஏனைய எல்லா ஸஹாபாக்களையும் விட அதிகமான செய்திகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் 5374ஹதீஸ்களை அறிவித்திருக்கிறார். இவ்வளவு செய்திகளை நபியவர்களுடன் 10அல்லது 20வருடங்கள் என்று இருந்த ஏனைய ஸஹாபாக்கள் அறிவிக்கவில்லை. எனவே அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் நபிமீது இட்டுக்கட்டிவிட்டாரா? எனும் சந்தேகம் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. ஷீஆக்கள் போன்ற இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் விரோதமான குழுக்கள் அவர் நபி ﷺ அவர்கள் மீது இட்டுக்கட்டிவிட்டார் என்று பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். இதன் உண்மை நிலையை சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தனது ஹதீஸ் வகுப்பை ஆரம்பிக்கும் போதெல்லாம்; “யார் என்மீது வேண்டுமென்று பொய்யை இட்டுக்கட்டுகிறானோ அவன் அவனது தங்குமிடத்தை நரமாக்கிக் கொள்ளட்டும்” எனும் ஹதீஸைக்கொண்டே ஆரம்பிப்பார்கள் இது அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தான் அறிவிக்கும் செய்திகளில் தவறுகள் நடந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அவதானமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. நிலைமை இவ்வாறிருக்க அவர் இட்டுக்கட்டியுள்ளார் என்று சொல்வது...?

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தனக்கு சந்தேகமாக இருக்கும் செய்திகளை, ஏனைய ஸஹாபாக்களிடம் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட பின்னரே அறிவிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

சிலபோது ஆயிஷா ﷺ அவர்களிடம் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டதாக அப்துர்ரஹ்மான் அல்முஅல்லிமி (ரஹ்) அவர்கள் தனது ‘அன்வாருல் காஷிபா’ எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஹதீஸ்களை இட்டுக்கட்டுபவர்கள், தவறாகச்சொல்பவர்கள் விடயத்தில் ஸஹாபாக்கள் மற்றவர்களை எச்சரித்திருக்கிறார்கள். மார்க்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை கொண்ட ஸஹாபாக்கள் இந்த விடயத்தில் யார்?, எவர்? என்று பார்க்காமல் எவராக இருந்தாலும் சுட்டிக்காட்டவும், தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் செய்தனர். ஆனால் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் விடயத்தில் அவ்வாறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதாக வரலாறுகள் எதுவும் கிடையாது.

ஆயிஷா ﷺ அவர்களும், இப்னு உமர் ﷺ அவர்களும் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களை இட்டுக்கட்டுகிறார் என்று சந்தேகித்ததாக சிலர் கதையளக்கின்றனர். இருவரும் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டதற்கான எந்த வரலாற்றுத் தடயங்களும் இல்லை. ஆனால் குறிப்பிட்ட சில செய்திகளில் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தவறியிருப்பதாக நினைத்தனர். அவைகளையும் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஏனைய ஸஹாபாக்களிடம் கேட்டு உறுதிப்படுத்தியபோது தங்கள் கூற்றைக் களைந்து அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள்.

இமாம் ஹாகிம் (ரஹ்) அவர்கள் தனது “முஸ்தத்ரக்” என்ற நூலிலே ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் அபூஹூரைராவிடம் கேட்டு அறிவித்திருப்பதாக குறிப்பிடுகின்றார்கள். உண்மையில் ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் அபூஹூரைரா ﷺ மீது சந்தேகப்பட்டிருந்தால் அவரிடமிருந்து செய்திகளை அறிவித்திருக்கமாட்டார்கள்.

இதுபோலவே, ஏராளமான ஸஹாபாக்கள் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களிடமிருந்து செய்திகளைக் கேட்டு அறிவித்திருப்பதாக இமாம் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் தனது “அல்-இஸாபா” என்ற நூலிலும், இமாம் தஹபி (ரஹ்) அவர்கள் தனது ஸியர் எனும் நூலிலும் குறிப்பிடுகிறார்கள். உண்மையில் அபூஹூரைரா ﷺ ஹதீஸ்களை இட்டுக் கட்டக்கூடியவராக இருந்திருந்தால், பெருந்திரளான ஸஹாபாக்கள் அவரிடமிருந்து ஹதீஸ்களை அறிவித்திருக்கமாட்டார்கள்.

இவர்கள் அனைவருமே பொய்யில் ஒன்றுபட்டுள்ளார்கள் என்பது நிச்சயமாக யூகிக்க முடியாத இமாலய விடயமாகும்.

இது தவிர, அதிகமான ஸஹாபாக்கள் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் அறிவிக்கும் செய்திகள் உண்மையானவை என்றும், அவர் எங்களைவிட ஹதீஸ்களைப் பற்றி அதிகம் அறிவுள்ளவர்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இப்பனு உமர் ﷺ அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அபூஹூரைரா என்னைவிட சிறந்தவர் என்னைவிட அறிந்தவர். (ابن عباس) (أبو عبد الله)

மற்றொரு அறிவிப்பில் இப்பனு உமர் ﷺ அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் “அபூஹூரைராவே நீர் எங்களிலே அதிக நேரத்தை நபியவர்களுடன் கழிக்கக்கூடியவராக இருந்தீர் நபியவர்களின் செய்திகளை எங்களைவிட அதிகம் பாடமிடுபவராகவும் இருந்தீர்” (أبو عبد الله)

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களை சந்தேகத்தோடு பார்த்திருந்தால்! இப்பனு உமர் ﷺ அவர்களினால் இவ்வாறு சொல்லமுடியுமா? நிச்சயமாக முடியாது.

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் ﷺ அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து “அபூ முஹம்மதே இந்த யெமன் வாசியை (அபூஹூரைராவை) நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? அவரென்ன உங்கள் எல்லோரையும் விட ஹதீஸ்கள் பற்றி அதிக அறிவுள்ளவரா? உங்களிடம் கேட்காத பல செய்திகளை அவரிடமிருந்து கேட்கிறோமே! அவர் நபியவர்கள் சொல்லாததையெல்லாம் நபியவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்கிறாரா?” என்று கேட்டார். அதற்கு தல்ஹா ﷺ அவர்கள் அந்த மனிதனைப் பார்த்து: “நாங்கள் கேட்காதவற்றை அவர் நபியவர்களிடமிருந்து கேட்டார் என்பதில் நாம் சந்தேகப்படமாட்டோம். நிச்சயமாக நாம் கேட்காதவற்றை அவர் கேட்டிருப்பார், ஏனெனில் அவர் ஒரு ஏழை, அவருக்கு சொத்து செல்வம் இருக்கவில்லை. நபியவர்களின் விருந்தினரைப்போல இருந்தார் நபியுடைய கையுடன் அவருடைய கை இருக்கும். நாங்கள் வீடுகளின் சொந்தக்காரர்கள், செல்வந்தர்கள். நபியவர்களிடம் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு தடவைகள்தான் வருவோம். எனவே, நாங்கள் கேட்காத பல செய்திகளை நபியவர்களிடமிருந்து அபூஹூரைரா ﷺ கேட்டிருப்பார் என்பதில் நாம் சந்தேகப்படமாட்டோம்.”

(திர்மதி)

பொய்யான ஹதீஸ்களைப் புனைந்துரைப்பவர்கள் விடயத்தில் கடுமையான நடவடிக்கைகளை அதிகம் எடுத்த ஹலீபாக்களில் கலீபா ஹாருன் ரஷீத் பிரதானமானவர். இவருடைய காலத்தில் ஹதீஸ்களை இட்டுக்கட்டுபவர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கென்று தனியான ஆளனி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இவரது காலத்தில் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களை இவர் மிகவும் கௌரவித்தார்.

இவர் ஒரு தடவை அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களின் ஞாபகசக்தியை பரீட்சிக்கவேன. அவரை தனது மாளிகைக்கு அழைத்தார். தனது எழுத்தாளரை திரைக்குப்பின்னால் உட்காரவைத்து தான் அபூஹூரைராவிடம் கேட்கும் செய்திகளையும் அவர் சொல்லும் செய்திகளையும் பதிவு செய்யுமாறு பணித்தார். செய்திகளெல்லாம் எழுதப்பட்டன, பின்பு சரியாக ஒரு வருடம் கழித்தபின். மீண்டும் அபூஹூரைராவை தன் அரசவைக்கு அழைத்து, தனது எழுத்தாளரையும் அழைத்து அவர் ஒரு வருடத்திற்கு முன் அபூஹூரைராவிடமிருந்து எழுதிய செய்திகளைக் கொண்டுவருமாறும் பணித்தார். அடுத்த பத்து அந்த செய்திகளை அபூஹூரைரா ﷺ சொல்லும்போது திரைமறைவிலிருந்து சரிபார்க்குமாறு பணித்தார். அபூஹூரைரா ﷺ வருகிறார். ஹாருன் ரஷீதும் தான் ஒரு வருடத்திற்கு முன் கேட்ட செய்திகளை மீண்டும் கேட்கிறார். அபூஹூரைரா ﷺ மீண்டும் அதே செய்திகளைச் சொல்கிறார். எழுத்தாளர் ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றார். என்ன ஆச்சரியம். முன்னுக்கு வரவேண்டியதை பின்னுக்கோ பின்னுக்கு வரவேண்டியதை முன்னுக்கோ சொல்லாமல் ஒரு அச்சரம் கூட தவறாமல் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் அப்படியே சொன்னார்கள் இது அனைவரையும் மலைக்கவைத்தது. இப்படியும் ஒரு மனன சக்தியா! என்று அனைவரும் நுனிமூக்கில் விரல்வைத்துக் கொண்டனர். அவர் நபியிடம் கேட்ட அத்தனை வார்த்தைகளும் பசமரத்தாணிபோல் சிலையில் எழுத்துப்போல அவரது உள்ளத்தில் ஆழமாக பதிந்திருந்ததை அந்த நிகழ்வு படம்பிடித்துக் காட்டிற்று. (ஸியரு அ.:லாமின்னுபலா)

நிச்சயமாக இட்டுக்கட்டும் ஒருவரால் இவ்வாறு சொல்ல முடியாது என்பது வெள்ளிடை மலை. அத்தோடு அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் நபியவர்களுடன் 04 வருடங்கள் பிரியாமல் இருந்தார்கள். இதற்குள் தான் வருவதற்கு முன்னால் நபியவர்கள் சொன்ன செய்திகளை ஏனைய ஸஹாபாக்களிடம் கேட்டு

மனனமிட்டுக்கொண்டார்கள். எனவே 04 வருடங்களில் அவரிடம் பெரும் தொகையான செய்திகள் மனனமிடப்பட்டிருந்தன.

04 வருடங்களில் ஒருவர் 5374 ஹதீஸ்களை மனனமிடுவது ஒன்றும் ஆச்சரியமான காரியமல்ல. இன்றைக்கு 01வருடத்திற்குள் அல்லது அதற்கும் குறைவான காலத்தில் 6000த்திற்கும் அதிகமான வசனங்களைக்கொண்டுள்ள அல்-குர்ஆனை மனனமிடும் பலர் இருக்கிறார்கள். எனவே ஹதீஸ்களை மனனமிடுவதற்கென்று தன்னை அர்ப்பணித்த ஒருவரால் இவ்வளவு செய்திகளை மனனமிடுவது சாதாரணமான விடயம். இதில் அவர் இட்டுக்கட்டினார் என்று சந்தேகப்படவேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

★ **அதிகமான ஹதீஸ்களை அபூஹுரைரா அவர்களினால் எவ்வாறு அறிவிக்க முடிந்தது!**

நாம் மேலே சொன்னதைப் போல அபூஹுரைரா அவர்கள் அறிவித்திருக்கும் 5374செய்திகள் என்பது அவர் நபியுடன் இருந்த காலத்தை ஒப்பிடும்போது சாதாரணமாக தெரிந்திருக்கின்ற மனனமிடமுடியுமான எண்ணிக்கையில் அமைந்த செய்திகளேயாகும். ஆனால் ஏனைய ஸஹாபாக்களோடு ஒப்பிடும்போது அதிகமாக உள்ளது. இது எவ்வாறு சாத்தியமானது என்பதை அவதானிப்போம். இதற்கு அறிஞர்கள் பல காரணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

01. ஹதீஸ்களை மனனமிடுவதிலும் கற்றுக்கொள்வதிலும் அவருக்கிருந்த ஆர்வம்:

ஏனைய ஸஹாபாக்களைவிட அபூஹுரைரா அவர்களிடம் இது சற்று அதிகமாகவே காணப்பட்டது அதற்கு நபியவர்களே சாட்சி சொல்கிறார்கள்.

அபூஹுரைரா அவர்கள் நபி அவர்களிடம்; “மறுமையில் உங்களின் சிபாரிசிற்கு மிகவும் தகுதியானவர் யார்? ” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் “அபூஹுரைராவே உனக்கு ஹதீஸில் இருந்த ஆர்வத்தைக் கண்ட நான் இது தொடர்பாக முதலில் உன்னைத் தவிர வேறுயாரும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று நினைத்திருந்திருந்தேன். (அதுபோலவே நடந்துவிட்டது) மறுமையில்

எனது சிபாரிசிற்கு மிகவும் தகுதியானவர். உள்பூர்வமாக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று சொல்பவர்தான்.” என்றார்கள். இந்த செய்தியின் மூலம் ஹதீஸைக் கற்பதிலும் அதை மனனமிடுவதிலும் அவருக்கிருந்த ஆர்வம் சந்தேகமற்ற நிரூபணமாகிறது.

02. எந்நேரமும் அபூஹுரைரா வ அவர்கள் நபியுடன் இருந்தது.

ஏனைய ஸஹாபாக்களைப்போன்று அபூஹுரைரா அவர்கள் தோட்டந்துரவுகளுக்கு சொந்தக்காரராகவோ வியாபாரம் செய்பவராகவோ இருக்கவில்லை. பிள்ளைகுட்டிகள் என்று எதுவும் அவருக்கு இல்லை அதனால் முழுமையாக நபி அவர்களுடன் தனது நேரத்தைச் செலவிட்டார்கள். நபியவர்கள் பிரயாணத்தில் இருக்கும் போதும் ஊரில் இருக்கும்போதும் நபியுடனேயே இருப்பார்கள். இதனால் ஏனைய ஸஹாபாக்கள் கலந்துகொள்ளாத பல சபைகளில் நபியவர்களுடன் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு அபூஹுரைரா அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இதுவும் ஏனைய ஸஹாபாக்களைவிட அபூஹுரைரா ஹதீஸ்களை அதிகமாக அறிவித்ததற்கான பிரதான காரணிகளிலொன்றாகும்.

இப்போது உமர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்; “அபூஹுரைராவே! எங்களிலே நபி அவர்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவராக நீர் இருந்தீர் மேலும் எங்களிலே நபியவர்களின் ஹதீஸ்களை அதிகம் அறிந்தவராகவும் நீர் தான் இருக்கின்றீர்.” (திர்மதி)

இமாம் புஹாரி (ரஹ்) அவர்கள் அபூஹுரைரா அவர்கள் பற்றிச்சொல்லும் போது, “ஏனைய ஸஹாபாக்கள் சமூகமளிக்காத சபைகளுக்கு அவர் சமூகமளித்தார் ஏனையவர்கள் மனனமிடாதவற்றையெல்லாம் அவர் மனனமிட்டுக்கொண்டார்.”

(புஹாரி 118)

முஸ்லிமில் உள்ள ஒரு அறிவிப்பில் அபூஹுரைரா அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “அவர்கள் (பெரும்பான்மையான ஸஹாபாக்கள்) சமூகமளிக்காத சபைகளுக்கு நான் சமூகமளித்தேன் அவர்கள் மறந்தால் நான் ரூபகம் வைத்திருப்பேன் என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன்”

(முஸ்லிம் 2492)

எங்களில் நபியவர்களுடன் அதிகமாக இருந்தவரும் ஹதீஸ்கள் நபியுடன் அதிக அறிவுள்ளவரும் அபூஹுரைராதான் என்று அதிகமான ஸஹாபாக்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் தனது அத்தனை வேலைகளையும் ஒதுக்கிவிட்டு இஸ்லாத்தை படிப்பதற்கென்றே தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்திருந்தார்.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு பதில்சொல்லும் அடிப்படையில் சொல்கிறார்:

“அபூஹூரைரா ஹதீஸ்களை அதிகமாக அறிவிக்கிறார் என்று பேசிக் கொள் கிறார்கள் . அல் லாஹ்வே இதற்கு சாட்சி. முஹாஜீர்களுக்கும், அன்ஸார்களுக்கும் என்ன நடந்தது? அவர்கள் அபூஹூரைரா ﷺ அறிவிப்பதைப் போன்று ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதில்லையே என்றும் விமர்சிக்கின்றனர். எனது சகோதரர்களான முஹாஜீர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் சந்தைக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். அன்ஸார்களோ, சொத்துக்கள் அதிகம் பெற்றவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் நானோ எந்த தொழிலுக்கும் செல்லாத ஏழையாக இருந்தேன் எனது பசியைப்போக்க நபியவர்களுக்கு வரும் நன்கொடைகளில் உண்டு கொண்டு எந்நேரமும் நபியவர்களுடன் இருந்தேன். இதனால் அவர்கள் வராத பல சபைகளுக்கு நான் வருவேன். அவர்கள் மறந்த செய்திகளை நான் மனனமிட்டுக்கொள்வேன்.” (புஹாரி 2350, 2047 முஸ்லிம் 2492)

03. ஏனைய ஸஹாபாக்களை விட அபூஹூரைரா வ அவர்களிடமிருந்த அபாரமான ஞாபகசக்தி:

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஏனைய ஸஹாபாக்களிலும் பார்க்க ஞாபகசக்தி கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். இமாம்கள் இவரின் ஞாபகசக்தி நுபுவத்தின் அடையாளம் என்று குறிப்பிட்டுகின்றனர். அதாவது இவரது ஞாபக சக்திக்காக இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்திருந்தார்கள். அல்லாஹ் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தான். இதனால் அவருக்கு எல்லா ஸஹாபாக்களையும் விட மிகவும் அதிகமான ஞாபகசக்தி இருந்தது. இது உண்மையில் முஹம்மத் ﷺ அவர்கள் ஒரு நபி என்பதற்கு ஆதாரமாக திகழ்கிறது.

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் ஒரு தடவை நபியவர்களிடம்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே நான் அதிகமான ஹதீஸ்களை உங்களிடமிருந்து கேட்கிறேன்,” ஆனால், அதை மறந்து விடுகிறேன்” என்று

முறையிட்டார்கள், அப்போது நபியவர்கள் “உனது போர்வையை விரி” என்றார்கள். விரித்தேன். அவர்களின் இருகரங்களையும் மூடி எனது போர்வையில் வைத்தார்கள். பின்பு அந்தப்போர்வையை எடுத்து அணைத்துக்கொள்ளுமாறு சொன்னார்கள் அணைத்துக்கொண்டேன். அதற்குப்பிறகு நான் கேட்ட செய்திகள் எதையும் மறந்ததில்லை.” (புஹாரி 119)

மற்றொரு அறிவிப்பில் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஒரு தடவை நான் நபி ﷺ அவர்களிடம் வந்தேன், அப்போது நபியவர்கள் “என்னுடைய பேச்சை முடிக்கும் வரை யார் அவரது போர்வையை விரித்து பின்பு அதை சுருட்டிக்கொள்வது என்றார்கள். அப்படி செய்பவர் என்னிடமிருந்து கேட்ட எந்த செய்தியையும் மறக்கமாட்டார் என்றார். நான் என்மீது இருந்த போர்வையை எடுத்து விரித்தேன், பின்பு சுருட்டிக்கொண்டேன். இறைவன் மீது ஆணையாக அதற்குப்பிறகு நான் அவரிடமிருந்து கேட்ட எந்த செய்தியையும் மறந்ததில்லை.” (புஹாரி 7354)

இவ்வாறு நபியவர்களின் பிரார்த்தனை அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களுக்கு கிடைத்ததனால். எல்லா ஸஹாபாக்களையும் மிஞ்சிய ஞாபக சக்தி அவருக்கு இருந்தது இதுவும் அவர் எல்லா ஸஹாபாக்களையும் விட ஹதீஸ்களை அதிகமாக அறிவிப்பதற்குக் காரணமானது.

04. இறைவன் மீதிருந்த பயம்:

அறிவை மறைப்பதனால், இறைவனிடத்தில் அதிக தண்டனை கிடைக்கும் என்பதில் அபூஹூரைரா ﷺ அவர்களுக்கு இருந்த பயமும் அவர் அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதற்கு காரணமாயிற்று.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக இறைவேதத்தில் இரண்டு வசனங்கள் இல்லையென்றால் நான் ஒருபோதும் எந்த செய்தியையும் உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கமாட்டேன் என்று இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் 159, 160வது வசனங்களை அபூஹூரைரா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். (புஹாரி 2350, முஸ்லிம் 2492)

அபூஹூரைரா ﷺ அவர்கள் குறிப்பிடும் அந்த இரண்டு வசனங்களும் பின்வருமாறு.

“மக்களுக்காக நாம் வேதத்தில் தெளிவுபடுத்திய பின்னர் நாம் இறக்கிய தெளிவான சான்றுகளையும், வழிகாட்டலையும் யார் மறைக்கின்றார்களோ அவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் சபிக்கின்றான். சபிப்பதற்கு உரிமை உடையவர்களும் சபிக்கின்றனர். ஆனால், எவர்கள் (தம் தவறிலிருந்து) பாவ மன்னிப்புக்கோரி, தம்மை சீர்திருத்திக் கொண்டு, (தாம் மறைத்தவற்றை) தெளிவுபடுத்துகின்றார்களோ அவர்களை நான் மன்னிப்பேன். நான் மிக்க மன்னிப்பவன்; நிகரற்ற அன்புடையவன்.” (2:159,160)

05. அபூஹுரைரா வ அவர்களின் நீண்ட ஆயுள் :

மக்கள் எல்லோரும் அபூஹுரைரா ﷺ அவர்களின் பால் தேவையுடையவர்களாக ஆகும் வரை, அவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்ததும் அதிகமான ஹதீஸ்களை அவர் அறிவிப்பதற்கு காரணமாயிற்று. (இவர் உமைய்யா ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் ஹி.57ம் ஆண்டு மரணித்தார் என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.)

அபூ பகர் ﷺ, உமர், உஸ்மான் ﷺ, அலி ﷺ போன்ற நபியவர்களுடன் இறுக்கமான தொடர்புகள் வைத்திருந்த பெரும் ஸஹாபாக்கள் எல்லோரும் நபியவர்களின் மரணத்தின்பின் நிருவாக வேலைகளில் அதிகம் ஈடுபட்டனர். பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளை வகித்ததோடு, ஆட்சியாளர்களாகவும் இருந்தனர். இதனால் அவர்களின் முழுநேரமும் முஸ்லிம்களின் நிருவாக வேலைகளைக் கவனிப்பதிலேயே கழிந்தது. ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதற்கோ, மக்களுக்கு மார்க்கத்தைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கோ, அவர்களுக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. தேவையான நேரங்களில் அவைகளை அறிவித்துவிட்டு மீதமுள்ள நேரங்களில் ஏனைய ஸஹாபாக்கள் ஹதீஸ்களை அறிவித்ததனால் அவர்கள் முஸ்லிம்களின் நிருவாக வேலைகளில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தினர். இதனால் அபூஹுரைரா ﷺ, இப்னு அப்பாஸ் ﷺ, இப்னு உமர் ﷺ, ஆயிஷா ﷺ போன்ற ஸஹாபாக்கள் ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதிலும், இளம் ஸஹாபாக்களுக்கும் புதிதாக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு மார்க்கத்தை போதிப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். மொத்தத்தில் அவர்களுக்கு மத்தியில் பொறுப்புக்கள் பகிரப்பட்டுள்ளன என்பதை உணரலாம்.

அப்துர்ஹமான் அல்-முஅல்லிமி (ரஹ்) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்:

“நபி ﷺ அவர்களுக்குப்பின் அபூபகர் ﷺ அவர்கள் இரண்டு வருடங்கள் தான் வாழ்ந்தார்கள். அந்த இரண்டு வருடமும் ஆட்சித்தலைவராக இருந்து முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களைக் கவனிப்பதில் ஈடுபட்டார்கள். அபூபகர் ﷺ அவர்களின் காலத்தில் உமர் ﷺ அமைச்சப் பதவிகளில் இருந்ததோடு, வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டார்கள். அபூபகர் ﷺ அவர்களின் பின்பு முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களைக் கவனிக்கின்ற கலீபாவானார்கள்.

இமாம் ஹாகிம் அவர்கள் தமது ‘முஸ்ததரக்’ எனும் நூலில் அறிவிக்கிறார்கள் முஆத்பின் ஜபல் ﷺ அவர்கள் தமது தோழர்களுக்கு அறிவைத் தேடுமாறு உபதேசித்ததோடு, அபுத்தர்தாஃ, ஸல்மான் ﷺ, இப்னு மஸ்ஊத் ﷺ, அப்துல்லாஹ் ﷺ போன்ற ஸஹாபாக்களிடம் கற்றுக்கொள்ளுமாறும் சொன்னார்கள் அப்போது யஸீத்பின் உமைய்யா ‘உமர் ﷺ அவர்களிடம் கற்கலாமா?’ என்று கேட்டார். அதற்கு முஆத் ﷺ அவர்கள் அவரிடம் எதைப்பற்றியும் நீ கேட்காதே ஏனெனில் அவர் வேறு விடயங்களில் கவனம் செலுத்துகிறார் என்றார்கள். உஸ்மான் ﷺ, அலி ﷺ அவர்கள் எல்லோரும் அமைச்சப்பதவிகளை வகித்தனர். பின்பு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றனர். அதிகமான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்தனர். அறிவைத்தேடிப் பிரயாணம் செய்தவர்கள் எல்லோரும், இவர்களைப் போன்றவர்களை அதிகமாக கௌரவித்ததோடு, (அவர்கள் நிருவாக வேலைகளில் ஈடுபட்டதனால் அவர்களுக்கு ஹதீஸ்களை அறிவிப்பதில் தவறுகள் ஏற்படலாம் என்று பயந்ததின் காரணமாக) அவர்களிடமிருந்து ஹதீஸ்களை கற்பதை குறைத்துக்கொண்டனர்.

அது போலவே, எல்லா ஸஹாபாக்களும் நம்பிக்கையானவர்களாகவும், பலம் வாய்ந்தவர்களாகவும் இருந்ததனால் அவர்கள் (நிர்வாகத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள்) அல்லாத ஏனைய ஸஹாபாக்களை வைத்து போதுமாக்கிக்கொண்டனர். நிருவாக வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த பெரும் ஸஹாபாக்கள் எல்லோரும், அவசியமான சந்தர்ப்பங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில் தாங்கள் கட்டாயம் எத்திவைத்தேயாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஏனெனில், ஏனைய ஸஹாபாக்கள் அதை எத்திவைக்கின்ற பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நாம் அவர்களின் நிருவாக வேலைகளில்

ஈடுபட்டுள்ளோம், இவ்வாறே சென்றால் நபியவர்களின் ஹதீஸ்களில் எதுவுமே வீணாகிவிடாது என்று நம்பினர், அது போல் அதிகமான ஸஹாபாக்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் நிலைத்திருக்கும் காலம் இன்னும் அதிகமாகவே உள்ளது, பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்தமான செய்திகளைச் சொல்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இன்னும் அதிகமாகவே உள்ளது (எனவே எப்படையும் ஸஹாபாக்கள் இந்த ஹதீஸ்களை எத்திவைத்துவிடுவார்கள்) என்று கருதினர்.

இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறைவன் தனது மார்க்கத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளான். அத்தோடு ஹதீஸ்களை அறிவிக்கும்போது தவறுகள் நடப்பதை ஸஹாபாக்கள் பயந்தனர். கட்டாயம் மார்க்கத்தை எத்திவைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் தவறுகள் நடப்பதை அவர்கள் மன்னிக்கமுடியுமான ஒன்றாக கருதினர். ஆனால் அவசியம் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் ஒருவர் ஹதீஸ்களை அறிவித்து தவறு விடுவதை கடுமையானது என்று கருதினர். இதனால் தங்களைவிட மற்றவர்கள் எத்திவைப்பதையே அதிகம் விரும்பினார்கள். அதேவேளை அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவித்துமுள்ளனர்.” (اشكوا لآل رسول 142)

06) كجPhtpy; tpxj; jik :

நபியவர்கள் உயிருடன் இருந்தபோதும், மரணித்தபின்பும் இஸ்லாத்தை கற்கும் மாணவர்களும், ஹதீஸ்களை தேடிப்பிரயாணம் செய்பவர்களும் மதீனாவை நோக்கியே அதிகம் படையெடுத்தனர். மதீனாவில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் பற்றிய மதிப்பு அவர்களின் உள்ளங்களில் சற்று அதிகமாகவே இருந்தது. இதனால் மதீனாவில் வாழ்ந்த ஸஹாபாக்களுக்கே அதிகம் ஹதீஸ்களை அறிவிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அதிகமான ஸஹாபாக்கள் யுத்தங்கள், இஸ்லாத்தைத் தழுவின பிரதேச மக்களுக்கு மார்க்கத்தைச் சொல்லிக்கொடுத்தல், நிருவாக வேலைகளில் ஈடுபடுதல் போன்ற காரணங்களுக்காக மதீனாவை விட்டு வேறு பிரதேசங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். அபூஹுரைராவை விட ஹதீஸ்களை அதிகமாகத் தெரிந்தவராகக் கருதப்படும் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் அவர்கள் தாயிப் பிரதேசத்தில் நிர்வாக

வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். தாயிப் பிரதேசத்தை நோக்கிய மாணவர்களின் வருகை மிகக்குறைவாகவே இருந்தது.

ஆனால் அபூஹுரைராவோ மதீனாவில் இருந்தார்கள். மாணவர்களின் வருகை அதிகமாக இருந்தது. அதுமாத்திரமில்லாமல், இளைய ஸஹாபாக்களும் அதிகமானவர்கள் அவரிடம் மார்க்கத்தைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். நிர்வாக வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஸஹாபாக்களிடம் ஏதாவது மார்க்கவிவகாரங்கள் பற்றிக்கேட்டால் அபூஹுரைரா அவர்களிடம் செல்லுமாறு சொல்வார்கள், இதனால் அபூஹுரைரா அவர்களுக்கு ஏனைய ஸஹாபாக்களை விட அதிகமான ஹதீஸ்களை அறிவிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இமாம் தஹபி (ரஹ்) அவர்கள் தனது ‘ஸியரு அ.: லாமின் நுபலா’ எனும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நூலிலே அபூஹுரைராவிற்கு 800 மாணவர்கள் இருந்ததாக குறிப்பிடுகின்றார்கள். சில அறிஞர்கள் அபூஹுரைராவின் மாணவர்களை மாத்திரம் சொல்லும் அடிப்படையில் தனியான பல நூல்களை எழுதியுள்ளனர் அந்த அளவுக்கு அதிகமான, சிறந்த மாணவர்கள் அபூஹுரைரா அவர்களுக்கு இருந்தார்கள்.

ஆயிஷா அவர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள்.

★ ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் தப்பான நடத்தையுடையவர்களா?

நபி ﷺ அவர்களின் மிகுந்த விருப்பத்திற்குரிய மனைவியான ஆயிஷா ﷺ அவர்களைப்பற்றி ஷஹீத்களின் நூல்கள் தப்பும் தவறுமாக விமர்சிக்கின்றன. இறை நம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை அவர்களை விபச்சாரி என்றும் விபச்சாரிகளின் வழிகாட்டி, விபச்சாரிகளின் தாய் என்றும் விமர்சிக்கின்றன.

அனைவரும் மதிக்கின்ற நபியவர்களின் புகழுக்கு உரித்தான அன்னை அவர்கள் தொடர்பான உண்மை நிலையை தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

நபியவர்கள் போருக்கு செல்லும்போது தனது மனைவியர்களில் ஒருவரை குலுக்கல் மூலம் தெரிவு செய்து அழைத்துச் செல்வார்கள். வழமைபோன்று ஒரு யுத்தத்திற்கு செல்லுவதற்காக தயாரானபோது குலுக்கல் மூலம் அன்னை ஆயிஷா ﷺ அவர்களின் பெயர் தெரிவானது, அன்னையவர்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக தயார் செய்யப்பட்ட 'ஹவ்தஜ்' என்று சொல்லப்படும் கூடாரத்திற்குள் அமர்த்தப்பட்டு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்; யுத்தம் முடிந்து திரும்பும் வழியில் ஓர் இடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

அன்னை ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் அவசரதேவை நிமித்தம் கூடாரத்திலிருந்து வெளியாகி மக்கள் கண்களுக்கு தெரியாத ஒரு இடத்திற்கு சென்று தன் தேவையை நிறைவேற்றி விட்டு திரும்பும் வழியில் தன் கழுத்தில் எதேச்சையாக கையை வைத்தார்கள். கழுத்தில் இருந்த மாலையைக் காணவில்லை. அதிர்ச்சி அடைந்த அன்னை அவர்கள் மாலையை தேடும்பணியில் ஈடுபட்டார்கள். மாலையை தேடும் அவசரத்தில் தான் ஒரு குழுவுடன் வந்திருப்பதையே மறந்துவிட்டார்கள். சற்று நேரத்தில் மாலையை கண்டெடுக்கிறார்கள். பிரயாணக் குழுவை நோக்கி ஓடோடி வருகிறார்கள். நபி ﷺ அவர்கள், அன்னை வந்த கூடாரம் எதுவுமே இருக்கவில்லை. எல்லோருமே சென்றுவிட்டனர். செய்வதறியாது திகைத்துப்போன அன்னை அவர்கள்,

எப்படியும் விடுபட்டபொருட்களை எடுத்துவருவதெற்கென்று யாரையாவது அனுப்பிவைப்பார்கள் அல்லது நான் இல்லாததை தெரிந்து கொண்ட பின்பாவது திரும்பிவருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கூட்டம் தங்கி இருந்த இடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

அந்தக்காலத்தில் பெண்கள் மிகவும் மெல்லியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எப்போதும் மென்மையான உணவுவகையையே உண்பதால் அவர்களின் உடல் பெருத்திருக்காது. இதனால் கூடாரத்தில் ஆயிஷா அவர்கள் இல்லாமல் இருந்தது. நபியவர்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆயிஷா அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நினைவில் கூடாரத்தை ஏற்றிக்கொண்டு கூட்டம் கிளம்பி விட்டது...

எப்போதும் நபியவர்கள் கூட்டம் திரும்பும்போது பின்னால் இறுதியாக ஒருவரை வருமாறு சொல்லுவார்கள். அவர் சற்று நேரம் தாமதித்து வருவார். இந்தக்கூட்டத்திலே நபியவர்கள் பிந்திவரும் பொறுப்பை ஸப்வானிடம் ஒப்படைத்திருந்தார்கள். வழமைபோன்று ஸப்வான் எதையாவது விட்டுச்சென்றிருக்கின்றார்களா? என்று சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறார். சற்று தொலைவில் ஒரு கருத்த உருவம் இருப்பதைக் காண்கிறார். யாரென்று அவருக்கு தெரியவில்லை உருவத்தின் அருகே வந்ததும் நபியவர்களின் அன்பு மனைவி ஆயிஷா ﷺ என்பதை உணர்ந்தபோது எங்கள் அன்னையை விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்களே என்று ஆச்சரியத்தோடு “இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஹன்” என்கிறார். அன்னை அவர்களும் சத்தம் கேட்டு திரும்பிப் பார்க்கிறார்கள், ஸப்வான் மேலதிகமாக எதுவும் பேசவில்லை. வாகனத்தை பணிக்கிறார் அதிலிருந்த கூடாரத்திற்குள் அன்னை அவர்கள் ஏறி உட்கார்ந்துகொள்கிறார்கள், மதீனாவை நோக்கி வண்டி நகர்கிறது. ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் சொல்கிறார்கள் மதீனா செல்லும் வரை நானும் அவருடன் பேசவில்லை. அவரும் “இன்னாலில்லாஹி...” என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னதைத்தவிர வேறு எதையும் சொல்லவில்லை.

மதீனாவிற்கு வந்தவானின் வண்டி வருவதற்கு முன் நயவஞ்சகர்களின் தலைவன் உபை இப்னு ஸலூல் திட்டமிட்டு விசமப்பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டான். ஆயிஷாவும் ஸப்வானும் ஒரு

இரவு தனியாகத் தங்கி தப்பான நடத்தையில் ஈடுபட்டுவிட்டு திரும்புகின்றனர் என்ற தகவல் நயவஞ்சகர்களின் நாவுகளில் பட்டுத்தெறிக்கிறது. இந்த செய்தியை சில ஸஹாபாக்களும் நம்பி ஏமாற்றுகின்றனர்.

ஊர் முழுக்க கதை பரவினாலும் இவை எதுவும் தெரியாத ஆயிஷா அவர்கள் வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். நபி ﷺ அவர்கள் எப்போதும்போல் இல்லாமல் சற்று வித்தியாசமாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்ற ஐயம் ஆயிஷா அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. எதையும் விசாரிக்கவில்லை, வேறொரு வேலைக்காக உம்மு மிஸ்தஹ் அவர்களுடன் வெளியில் செல்லுகிறார்கள். அப்போது உம்மு மிஸ்தஹ் அவர்கள் 'மிஸ்தஹ் பெரியதொரு தப்பை செய்து விட்டான்' என்று ஏசுகிறார்கள். விசயம் தெரியாத ஆயிஷா அவர்களோ அப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடாது மிஸ்தஹ் ஈமான் கொண்டவர் என்று தடுக்கிறார்.

பின்பு இரண்டாவது முறையும் உம்மு மிஸ்தஹ் மிஸ்தஹை ஏசுகிறார். இந்த முறையும் அன்னை அவர்கள் தடுக்கிறார்கள் முன்றாவது முறையாகவும் உம்மு மிஸ்தஹ் ஏச ஆரம்பித்ததும் அன்னைவர்கள் என்ன விடயம் என்று விசாரிக்கிறார்கள். அப்போது அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் பற்றி வந்த செய்தியையும் அதை நம்பி மிஸ்தஹ் ஏமாந்துபோனதையும் உம்மு மிஸ்தஹ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். தான் நினைத்தும் பார்த்திராத இந்த விடயத்தை கேள்விப்பட்டதும் அன்னை அவர்களின் மீது பெருமொரு மலையையே தூக்கிப் போட்டதைப்போல மனதிற்கு மிகவும் பாரமாக இருந்தது. இந்த நிலையிலேயே வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். நபி ﷺ அவர்கள் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்கள் நபிவர்களின் முகத்தில் வித்தியாசமான உணர்வுகள் இருப்பதைக் கண்டுகொண்ட அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் அழுதுகொண்டே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

நபியவர்களும் ஒரு சாதாரண மனிதனாக இருந்ததால் இந்த விடயத்தில் எது உண்மை என்று அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சில ஸஹாபாக்களிடம் நபியவர்கள் இந்த விடயம் தொடர்பில் ஆலோசனை கேட்டார்கள். அவர்கள் எவருமே அன்னை

அவர்களைப்பற்றி தப்பான முறையில் விமர்சிக்கவில்லை. எல்லோரும் அவர்கள் விடயத்தில் நல்லதையே சொன்னார்கள். ஆனாலும் எதுவும் நடக்கவில்லை என்று மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த இவை போதாது என்பது நபியவர்களுக்குத்தெரியும், அதுபோல அல்லாஹ்வும் இதுதொடர்பில் ஏதாவது தெளிபடுத்துவான் என்று நபியவர்கள் நினைத்திருந்தார்கள். இதனால் பொறுமையுடன் இருப்போம் என்று நினைத்து வேதனையோடு நாட்களை கழித்தார்கள்.

இதுபோலவே ஆயிஷா அவர்களும் அழுதுகொண்டே நாட்களைக்கழிக்கிறார்கள். தன் தந்தையிடமும் தாயிடமும் செல்ல அன்னை அவர்கள் நபியவர்களிடம் அனுமதிக்கோருகிறார்கள். நபியவர்களும் அனுமதி வழங்கவே தன்குடும்பத்தினரிடம் சென்ற ஆயிஷா அவர்களை தாயும் தந்தையும் அன்போடு அரவணைத்தார்கள், நம் பரம்பரையிலே இப்படி ஒன்று நடந்ததில்லை. எனவே இது நிச்சயம் பொய்யானதாகவே இருக்கும் என்று ஆயிஷாவிற்கு ஆறுதல் கூறுகின்றனர். ஒரு மாதம் உருண்டோடுகிறது ஆனால் ஆயிஷா அவர்களின் அழகை நிற்கவில்லை.

திரென்று ஒரு நாள் நபியவர்கள் ஆயிஷாவின் வீட்டுக்குள் நுழைகிறார்கள். ஆயிஷாவே நீ தூய்மையானவளாக இருந்தால் அல்லாஹ் உன்னைத் தூய்மைப்படுத்துவான் தப்பு செய்திருந்தால் அல்லாஹ்விடம் தெளபாச்செய்துகொள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் தெளபாவை ஏற்றுக்கொள்வான் என்றார்கள். அன்னைவர்கள் அழுதுகொண்டே தன் தாயிடமும் தந்தையிடமும் நபியவர்களுக்கு தன் சார்பாக பதிலளிக்குமாறு வேண்டுகிறார்கள் ஆனால் அவர்களோ நீதான் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று மறுத்துவிடுகின்றனர். அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் அழுதுகொண்டே நான் பரிசுத்தமானவள் என்பது அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியும், ஆனால் நீங்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் உங்களுக்கே சந்தேகமாக இருப்பதைப்போல் தோன்றுகிறது என்று கூறினார்கள்.

உறுதிப்படுத்த சரியான ஆதாரங்கள் இல்லாமல் தவித்த நபியவர்களுக்கு ஆயிஷா அவர்கள் பேசி முடித்ததும் இறைவனின் புறத்திலிருந்து வஹி வருகிறது. "அந்நூர்" அத்தியாயத்தில் அல்லாஹ்

10 வசனங்களை இறக்கிவைத்தான். இந்த வசனத்திலே நிச்சயமாக இந்த செய்தியைக்கொண்டு வந்தவர்கள் உங்களுடன் இருக்கும் ஒரு நயவஞ்சகக் கூட்டம், அவர்களுக்கு கசையடி வழங்குமானும், ஆயிஷா அவர்கள் பத்தினி என்பதையும் இறைவன் தெளிவுபடுத்தினான்.

பிற்பட்ட காலங்களில் ஆயிஷா அவர்கள் சந்தோசத்தோடு இந்த விடயத்தை ஞாபகப்படுத்துவார்கள். 'இறைவன் நபியவர்களுக்கு இந்த விடயத்தின் உண்மை நிலையை ஒரு கனவின் மூலம் தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்றே நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் மறுமை வரைக்கும் ஒதப்படுமளவுக்கு குர்ஆன் வசனங்களாக இதை இறக்குவான் என்று நான் நினைக்கவில்லை' என்பார்கள்.

எனவே ஆயிஷா ﷺ அவர்கள் மீது சொல்லப்படும் இந்த அபாண்டத்திலிருந்து அவர்கள் தூரமானவர்கள் என்பது இதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது.

★ ஆயிஷா அவர்களுக்கும் அஹ்லுல் பைத்தினருக்கும் மத்தியில் குழப்பமா?

ஆயிஷா அவர்களுக்கும் அலி ﷺ அவர்களுக்கும் மத்தியில் ஜமல் போர் நடந்தது இது என்ன காரணத்திற்காக நடந்தது என்பதை நாம் ஜமல் போர் பற்றி சொல்லும் போது குறிப்பிட்டோம். ஆனால் ஷீஆக்களும் கீழைத்தேய ஆய்வாளர்களும் இந்தப்போருக்கான காரணம் அப்போது ஏற்பட்ட உஸ்மான் ﷺ அவர்களின் கொலையோ அல்லது அதற்கு அலி ﷺ அவர்கள் பலிவாங்காமல் இருந்ததோ அல்ல. ஆயிஷா அவர்களுக்கும் அலி ﷺ அவர்களுக்கும் மத்தியில் ஏற்கனவே நபியவர்களின் காலத்திலிருந்தே மனக்கசப்பு இருந்தது அதை தீர்த்துக்கொள்ளவும் அதற்காக அலிக்கு பாடம் புகட்டவும் ஆயிஷா தருணம் பார்த்திருந்தார். அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் கைகூடியது அதனால் அதை பயன்படுத்திக்கொண்டார் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அப்படி போராட்டம் நடத்துகின்ற அளவுக்கு என்ன மனக்கசப்பு என்று கேட்டால் ஆயிஷா அவர்கள் விடயத்தில் தப்பான நடத்தையுடையவர் என்று நயவஞ்சகர்கள் இட்டுக்கட்டியதும் அல்லாஹ்

அவரை பரிசுத்தப்படுத்தி வசனங்களை இறக்கிவைத்ததும் நாம் அறிந்த விடயம். ஆனால் ஆயிஷா அவர்கள் பற்றி இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபோது இறைவனிடமிருந்து வஹி வரும்வரை நபியவர்களுக்கு உண்மை தெரியவில்லை. இதனால் பல ஸஹாபாக்களையும் அழைத்து ஆலோசனை கேட்டார்கள் ஆயிஷா அப்படி நடந்திருப்பாரா என்று வினவினார்கள்.

அப்போது நபியவர்களுக்கு இருந்த கவலையைப்பார்த்து அலி ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்: இப்படி நீங்கள் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆயிஷாவை விட்டாலென்ன, வேறு ஒரு திருமணத்தை நீங்கள் செய்து கொள்ளுங்கள் தாங்கள் விரும்பிய பெண்ணை மணந்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னார்களாம். இதற்காகவே ஆயிஷா பழிவாங்க சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்களாம். அத்தோடு இந்த கசப்பினால், ஆயிஷா அவர்கள் ஹதீஸ்களை அறிவிக்கும் போது; அலி ﷺ அவர்களின் பெயரையோ அல்லது அவரின் மனைவி பாதிமாவின் பெயரையோ ஹதீஸை அறிவிக்கும் போது சொல்வதில்லையாம். அதற்கு பதிலாக ஒருத்தன், ஒருத்தி என்றுதான் சொல்வார்களாம் என்றும் கதையளக்கின்றனர்.

ஜமல் போருக்கு இஸ்லாத்தின் எதிரிகளான ஷீஆக்களாலும் கீழைத்தேய ஆய்வாளர்களாலும் சொல்லப்படும் காரணம் வெறும் கற்பனையும் இட்டுக்கட்டப்பட்ட செய்தியுமேயாகும். இதற்கு ஆதாரங்கள் எதுவுமில்லை. இவர்கள் சொல்வதற்கு எதிராகவும் ஒருவர் கற்பனை செய்யலாம், அலி ﷺ அவர்கள் ஆயிஷாவை பழிவாங்கவும் அவர்களைக் கொலை செய்யவும் திட்டம் தீட்டினார்கள் என்று சொல்ல முடியும். அல்லது தல்ஹாவையும் ஸுபையையும் தீர்த்துக்கட்டினால் தனது மகனுக்கு தனக்குப்பிறகு ஆட்சி கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தில் எல்லோரையும் ஒரே இடத்தில் தீர்த்துக்கட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பமாக அலி ﷺ அவர்கள் இந்த ஜமல் போரை நடத்தினார்கள் என்று சொல்லலாம், அவ்வாறில்லையாயின் உஸ்மான் ﷺ அவர்களைக் கொலை செய்த கும்பல் இருக்கும் இடத்திற்கு அவர்களைத் தேடிய ஆயிஷா அவர்களின் தரப்பார் சென்றபோது இவர்களுக்கு எதிராக அலி ﷺ அவர்கள் மதீனாவிலிருந்து ஏன் படை திரட்டிவர வேண்டும் என்றும் கேட்கலாம்.

அல்லது உஸ்மானைக் கொலை செய்ததில் அலி அவர்களுக்கு பங்கு இருந்தது ஆயிஷா அவர்களின் தரப்பார் உஸ்மான் அவர்களை கொலைசெய்த சிலரை பிடித்தார்கள் என்றால் விடயம் அம்பலமாகிவிடும் என்பதற்காக ஆரம்பத்திலேயே இவர்களை அழித்துவிடுவதற்கு அலி யோசித்தார்கள் என்று சொல்லலாம் இவ்வாறு விட்டால் கற்பனை செய்து சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம் எதற்கும் ஆதாரமில்லை, ஆதாரமிருப்பதைப்போன்று மக்களிடம் சித்தரிக்கலாம். அல்லாஹ் எம்மைப்பாதுகாப்பானாக நாம் இவ்வாறு சொல்லவில்லை. குற்றச்சாட்டுக்களின் போலித்தன்மையைத் தெளிவாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே சில யூகங்களை குறிப்பிட்டோம், சகோதரர்கள் மொட்டத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப்போடப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே சொன்னோம்.

நபி அவர்களின் வேதனையைப் பார்த்து அவரை ஆறுதல் படுத்துமுகமாகவே அலி அவர்கள், ஆயிஷா போனால் என்ன வேறு ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இது சாதாரணமாக மனைவியால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் ஆறுதல் கூறும்போது நாம் பயன்படுத்தும் வாசகம். இது போன்று நபியவர்கள் விசாரித்த ஒவ்வொரு ஸஹாபாக்களும் ஒவ்வொரு பதில் சொன்னார்கள். இதனால் ஆயிஷா அவர்கள் கோபப்பட்டதாகவோ அவர்களை பழிவாங்குவதற்காக செயற்பட்டதாகவோ வரலாறு இல்லை. உண்மையில் அவ்வாறான எண்ணம் அவரிடம் இருந்திருந்தால் அவர் தனது தந்தை அபூபக்கர் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் செய்திருப்பார் அதிகாரம் கையிலிருக்கும் போது அதை தவறவிட்டுவிட்டு அலி ஆட்சியில் இருக்கும் போது செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இதற்கப்பால் அபூபக்கர் அவர்களின் ஆட்சியில் அலி அவர்கள் முக்கிய பொறுப்பில் அமர்த்தப்பட்டதோடு அரசாங்கத்தின் முக்கிய பங்களியாகவும் இருந்தார்கள், என்று வரலாறு சொல்கிறது.

ஐமல் போர் ஏன் நடந்தது? எவ்வாறு நடந்தது? என்பதை நாம் அந்த தலைப்பிலே தெளிவாக விளக்கினோம். உண்மையில் ஆயிஷா அவர்களுக்கு அலி அவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டும்

என்ற எண்ணம் இருந்திருந்தால், அவருக்கு எதிராகவே போர் தொடுத்திருப்பார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் செய்யவில்லை. அவர் இருந்த பிரதேசத்தை நோக்கியும் படை செல்லவில்லை. அலி அவர்கள்தான் படைதிரட்டி அவர்களை தேடி வருகிறார். எனவே வேண்டுமென்று போர் தொடுத்தார் என்று கற்பனை செய்வதாக இருந்தால் அதற்கு அலி அவர்களின் செயல்தான் மிகவும் பொருத்தமானது. அல்லாஹ் நம்மைப்பாதுகாப்பானாக நாம் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. தவறான புரிதலினால் அந்தப்போர் நடந்தது என்கிறோம்.

அலி என்ற ஒரு தனிமனிதனை பழிவாங்குவதற்காக தன்னிடமிருந்த பல்லாயிரம் படையினரையும், அலி அவர்களுடன் இருந்த பல்லாயிரம் பேரையும் ஆயிஷா ஆயுதமாக பயன்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வது எவ்வளவு ஆபத்தானதும் அபத்தமானதும் என்பதை சம்மந்தப்பட்ட சகோதரர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வெறும் யூகத்தை மையமாக வைத்து இளவயதிலிருந்தே நபியவர்களின் பயிற்றுவிப்பில் வளர்ந்த, நபியவர்கள் அதிகம் நேசித்த ஒரு பெண், பல பேரின் கொலைக்குக் காரணமாக இருந்தார் என்று நீங்கள் சொல்லவருகிறீர்களா? (அல்லாஹ் போதுமானவன்)

ஆயிஷா அவர்கள் பாதிமா, அலி அவர்களின் பெயரை ஹதீஸ்களை அறிவிக்கும்போது குறிப்பிடுவதில்லை என்ற விமர்சனம் முழுப்பூச்சணிக்காயை சோற்றில் மறைக்க முனையும் மொத்தப்பொய்யும் ஏமாற்று வேலையுமாகும்.

ஆயிஷா அவர்கள் ஹதீஸை அறிவிக்கும் போதெல்லாம் தொடர்பில்லாமல் பாதிமா அலி, பாதிமா அலி என்று இருவரின் பெயரையும் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியமில்லை, அவ்வாறு குறிப்பிடுமளவுக்கு அவர் உங்களைப்போன்ற கூழ் முட்டையுமல்ல. எந்த இடங்களில் அவர்கள் தொடர்பான செய்தி வருகிறதோ அந்த இடங்களில் பெயரை குறிப்பிடவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டால் போதுமானது, தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உள்ளன.

ஷீஆக்களுக் கோர் சவால் !!

ஷீஆக்கள் அஹ்லுல் பைத்திற்கு ஆதாரம் பிடிக்கின்ற போர்வை ஹதீஸ் எனும் பிரபல்யமான செய்தியை அறிவிப்பது ஆயிஷா அவர்கள்தான். இது அவரின் மனதின் தூய்மையைக்காட்டுகிறது. ஷீஆக்கள் விமர்சிப்பதைப்போன்று குரூர் எண்ணம் கொண்டவராக அவர் இருந்திருந்தால் அந்த செய்தியை அறிவித்திருக்கமாட்டார். (அல்லாஹ் போதுமானவன்). அதிலே அலி رضي الله عنه, பாதிமா رضي الله عنها, ஹஸன் رضي الله عنه, ஹுஸைன் رضي الله عنه போன்ற அத்தனைபேருடைய பெயரையும் ஆயிஷா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். உண்மையில் அவருக்கு இவர்களின் பெயரைச் சொல்ல பிடிக்கவில்லை என்றிருந்திருந்தால், நபியவர்கள் தனது பிள்ளை, மற்றும் கணவன் அவர்களின் பிள்ளைகளையும் அழைத்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அல்லது இது அல்லாத அவர்களைக் குறிக்கின்ற விதத்தில் வேறு வார்த்தைகளை சொல்லியிருக்கலாம். அவ்வாறு அவர் செய்யாமலிருந்ததே அவர்களுக்குள் எந்தப்பிரச்சினையும் இல்லை என்பதைக்காட்டுகிறது.

நபியவர்கள் ஒரு தடவை அலி رضي الله عنه, பாதிமா رضي الله عنها, ஹஸன் رضي الله عنه, ஹுஸைன் رضي الله عنه ஆகியோரை ஒரு போர்வையினால் மூடிவிட்டு “இறைவா! இவர்கள் எனது குடும்பத்தினர். அவர்களை நீ தூய்மைப்படுத்துவாயாக” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். இந்த செய்தியை ஆயிஷா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் (முஸ்லிம் 2424)

மஹ்ஸூமிய்யா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் திருடியபோது அவளின் கரம் துண்டிக்கப்படாமல் இருக்க உஸாமா رضي الله عنه அவர்கள் நபியவர்களிடம் சிபாரிசு செய்கிறார்கள். அப்போது நபியவர்கள் சொல்கிறார்கள்: “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! முஹம்மதின் மகள் பாதிமாதான் திருடியிருப்பினும் அவளது கரத்தை துண்டித்துவிடுவேன்”

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா நூல்: புஹாரி, முஸ்லிம்

ஸஹாபாக்களை காபிர்கள், நயவஞ்சகர்கள், உலக ஆதாயங்களுக்காக நபியுடன் நடித்து வாழ்ந்தார்கள் என்று விமர்சித்து மறு உலக பயன்களை இழந்துவிட்ட ஷீஆக்களின் கொள்கைகள் நடைமுறைச்சாத்தியமற்றதும் வெறும் கற்பனைக் கதைகளும் தான் என்பதை தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் இந்தப்பகுதியில் ஷீஆக்களிடம் சில பதில் சொல்ல முடியாத கேள்விளை அல்லது சவால்களை முன்வைக்க விழைகிறோம்.

01) எல்லா ஸஹாபாக்களையும் காபிர்கள் என்று விமர்சித்துவிட்டு நபியின் குடும்பத்தில் உள்ள முக்கியமான சிலரிடமிருந்துதான் மார்க்கத்தை நாம் எடுப்போம் என்று சொல்கின்ற நீங்கள் உங்களால் முடியுமென்றால் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான பூரணமான எல்லாப்பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு சொல்லுகின்ற ஒரு மார்க்கத்தை கொண்டு வாருங்கள் பார்க்கலாம்.!

உங்களால் முடியாது. நீங்கள் அஹ்லுல் பைத்தாக நினைக்கின்றவர்களின் மொத்த ஹதீஸ்களே 300ஐத் தாண்டாது இப்படி இருக்கும்போது எப்படி நீங்கள் அவர்களின் மூலம் மாத்திரம் பூரணமான ஒரு மார்க்கத்தைக்கொண்டுவர முடியும்? அஹ்லுல்பைத் என்ற பெயரில் உங்கள் பெரியார்கள் தங்களின் சொந்தக் கருத்துக்களை மார்க்கமென்று பிரச்சாரம்செய்து, குளிர்காய்கிறார்கள் என்பது இப்போதாவது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?.

02) பெரும்பான்மையான ஸஹாபாக்களை நம்பகத்தன்மை அற்றவர்கள் என்றும், தங்களைத்தவிர மற்றைய அத்தனை முஸ்லிம்களும் நாயை விட நஜீஸானவர்கள் என்றும் சொல்லும் நீங்கள், உங்களால் முடியுமென்றால் நாபிழாக்களை மாத்திரம் அறிவிப்பாளர் வரிசையாகக்கொண்ட ஒரு குர்ஆனை கொண்டு வாருங்கள்!

மறுமை நாள் வரை தேடினாலும் உங்களால் முடியாது, காரணம் குர்ஆனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் கூட்டமல்ல நீங்கள். முஸ்லிம்களைச் சின்னாபின்னமாக்குவதற்காகவும் அவர்களுக்கு மத்தியில் சிந்தனைச்சிக்கலை உருவாக்குவதற்காகவும் யூதர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் நீங்கள். ஆனால், பிற்பட்ட காலத்தில் உங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும், புதிய முறையில் மக்களைக் குழப்பவும் அல்குர்ஆனையும் அஹ்லுல்பைத்தையும் தற்காப்பு அரணாக எடுத்துக்கொண்டு பதுங்கியும், முஸ்லிம்கள் மீது அவ்வப்போது பாய்ந்தும் வருகிறீர்கள்.

அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல் ஜமாஅத்தினர்தான் இன்றளவும் குர்ஆனை சந்தேகமற நம்புகின்ற அடிப்படையில் அறிவிப்பாளர் வரிசையுடன் பாதுகாக்கிறார்கள். ஷீஆக்கள் பிளவுகளை ஏற்படுத்தி முஸ்லிம்களின் அடிப்படை மூலாதாரங்களுக்கு முகவரியில்லாமலாக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அஹ்லுஸ்ஸுன்னாக்களைக்கொண்டு அல்லாஹ் தன் மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்தான். அல்லஹ்துலில்லாஹ்.

03) அல்காபி என்பது ஷீஆக்களின் மார்க்கச்சட்டங்களினதும் கொள்கைகளினதும் அடிப்படை நூல். உலகத்தில் அதுபோன்ற ஒரு நூல் தொகுக்கப்படவில்லை, என்று ஷீஆ அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். உலகத்தில் நாம் செய்யவேண்டிய அத்தனை செயல்களும் விட்டொதுங்கவேண்டிய அத்தனை விடயங்களும் அதில் இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர். உங்களால் முடியுமென்றால் நீங்கள் அஹ்லுல்பைத்தின் முக்கிய அங்கமாகக் கருதுகின்ற பாதிமா அவர்கள் அறிவிக்கின்ற ஒரு ஹதீஸையேனும் உங்கள் “காபி” என்ற நூலிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்.

80000த்துக்கும் மேற்பட்ட செய்திகளைக் கொண்டிருக்கின்ற உங்கள் காபியில் பாதிமா அவர்களுக்கு ஒரு ஹதீஸேனும் இல்லை. இதுதான் நீங்கள் அஹ்லுல்பைத்தை நேசிப்பதன் இலட்சணம்.

04) அலி, பாதிமா, ஹஸன், ஹுஸைன் போன்றவர்களின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்தான் அஹ்லுல்பைத்தினர் என்று நீங்கள் சொல்வதும் அவர்களை நீங்கள் நேசிப்பதாகச் சொல்வதும் உண்மையாக இருந்தால் அவர்கள் பரம்பரையில் வந்த அத்தனை பேருடைய பெயர்களையும் உங்களால் வெளியிட முடியுமா? அவ்வாறு வெளியிட உங்கள் மனது இடம் கொடுக்குமா?

வெளியிட மாட்டீர்கள் வெளியிட்டால் உங்கள் போக்கிரித்தனத்தைப் பார்த்து உலகம் காறி உமிழுமே, ஷைத்தானையும் இப்லீஸையும்விட கெட்டவர்கள், எதிரிகள் என்று நீங்கள் அடையாளப்படுத்தும் அயூப்கர், உமர் போன்ற பெயர்களை அஹ்லுல் பைத்தினர் தங்கள் செல்வக் குழந்தைகளுக்கு சூட்டி அழகுபார்த்தது அம்பலமாகிவிடுமே, இவர்கள் நீங்கள் சொல்வதைப்போன்று அபூபக்ரையும் உமரையும் கடுமையாக எதிர்த்திருந்தால் தாங்கள் எதிர்க்கின்ற இஸ்லாத்தை விட்டும் சென்றுவிட்ட இத்தகையவர்களின் பெயர்களையா தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சூட்டினார்கள் என்று மக்கள் கேட்பார்களே!

இப்படியான சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டு தொண்டையில் முள் தைத்தவனைப் போன்று இருக்க நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்கள், கிறிஸ்தவர்களைப் போன்று ஹுஸைனின் இரத்தத்தைக் காரணம் காட்டி பலம் சேர்க்க மாத்திரமே உங்களுக்கு திராணியிருக்கிறது.

05) மக்களிடம் நீங்கள் எல்லா ஸஹாபாக்களையும் நேசிப்பதாகச் செய்யும் பொய்ப்பிரச்சாரம் உண்மையானதாக இருந்தால், ஹுஸைன் அநியாயமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதற்காக விழா கொண்டாடும் நீங்கள் நபியவர்களின் இரண்டு பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்யும் எவரும் பெறாத வாய்ப்பைப்பெற்ற உஸ்மான் அவர்கள் அநியாயமான முறையில் கொலைசெய்யப்பட்டதற்கு துக்கம் அனுஷ்டிக்கிறீர்களா? உங்கள் வரலாற்றில் ஹுஸைன் அவர்களுக்கு துக்கம் அனுஷ்டிப்பதைப்போன்று ஒரு சதவீதமாவது உஸ்மான் அவர்களுக்காக நாம் துக்கம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா?, அவரும் நபியின் மருமகன்தானே! ஆனால் உங்கள் கணக்கில் அவர் நபியின் குடும்பமில்லை.

நாம் எந்தவகையிலும் மூளைக்கும் வாய்க்கும் சம்மந்தமில்லாத ஒரு கொள்கைக்கு அடிமையாகியிருக்கிறோமென்று இப்போதாவது தெரிகிறதா? பல நாட்கள் முற்றுகையிடப்பட்டு தண்ணீர் குடிப்பதற்குக்கூட அனுமதி மறுக்கப்பட்டு குர்ஆனை ஒதிக்கொண்டிருக்கும்போதுதானே உஸ்மான் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஹுஸைன் அவர்கள் கூட, பிரச்சினையை தோற்றுவித்து கொலை செய்யப்பட்டார். உஸ்மான் பிரச்சினைக்கே போகவில்லையே.

நிச்சயம் நீங்கள் அவ்வாறு துக்கப்படமாட்டீர்கள். அவ்வாறு செய்யுமாறு மற்றவர்களுக்கு சொல்லவுமாட்டீர்கள். கொன்றவர்களே நீங்கள்தானே, நீங்களே கொன்றுவிட்டு நீங்களே துக்கம் கொள்ள முடியாது இல்லையா? ஷீஆக்களைத்தவிர அத்தனைபேரையும் கொல்வதுதானே உங்கள் எதிர்கால இலட்சியம், அப்படி இருக்க அவரின் கொலைக்கு எப்படி நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள் இல்லையென்றால் நபிﷺ அவர்களின் மாமனார் உமர் ﷺ அவர்களைக் கொலை செய்தவனுக்கு உங்கள் ஈரானில் கப்று கட்டி வருடாந்தம் கந்தூரி கொடுத்து அவனுக்காக பிரார்த்திப்பீர்களா? அதை பெருமையோடு விடியோ காட்சிகளாக பதிவுசெய்து பரப்புவிர்களா?

06) அஹ்லுஸ்ஸுன்னா அறிஞர்களிடம் பிரதிசெய்யப்படாத நீங்கள் அறிஞர்கள் என்று கருதுகின்ற உங்கள் அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு ஹதீஸ் திறனாய்வுக் கலையை உங்களால் கொண்டுவர முடியுமா? அல்லது உங்களால் சிறந்த அறிவிப்பாளர்கள் என்று கருதப்படும் அறிவிப்பாளர்களில் உங்கள் அறிஞர்கள் சொல்கின்ற விமர்சனங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா? எங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்போகிறீர்கள் அப்படி செய்தால் உங்கள் மதத்திற்கே முகவரியில்லாமல் போய்விடுமே!

07) உங்களால் முடியுமென்றால் உங்களின் நூல்களிலிருந்து ஒரு பலமான (ஸஹீஹான) ஹதீஸை எடுத்துக்காட்ட முடியுமா?

08) உமையா ஆட்சியாளர் நபியின் குடும்பத்தினருக்கு அநியாயம் செய்ததாக அவர்கள் மீது எரிந்து விழுகிறீர்கள். அவர்களை உங்களின் எல்லா மேடைகளிலும் நாக்கூசாமல் தூற்றுகிறீர்கள். பாமர மக்கள், உமையா ஆட்சியாளர்கள் காபிர்கள், தஜ்ஜாலைவிட கொடியவர்கள் என்று நினைக்குமளவுக்கு அவர்களை சித்திரிக்கிறீர்கள். இத்தனைக்கும் உமையா ஆட்சியாளர்கள் அஹ்லுல் பைத்தினருக்கு அநியாயம் செய்ததாக உங்கள் நூல்களிலிருந்து ஒரு பலமான ஆதாரத்தையேனும் உங்களால் காட்ட முடியுமா?

(இது குவைத்தைச்சேர்ந்த அஷ்ஷெய்க் குழைர் அவர்கள் லண்டனில் ஷீஆக்களின் மூத்த அறிஞர்களுடன் நடந்த ஒரு விவாதத்தில் முன் வைத்த சவால் அது இறுதி வரை முறியடிக்கப்படவில்லை. அதனால் அதே சவாலை இங்கு நாம் பிரதி செய்துள்ளோம். இதில்

எதையாவது இட்டுக்கட்டிச்சொல்லி மாட்டிக்கொண்டு விழிக்காதீர்கள். அதுதான் உங்களின் பரம்பரைக்குணமாயிற்றே அதனால் சொல்கிறேன்.)

நாம் இங்கு முன்வைத்திருக்கும் அம்சங்களே 'ஷீஆக்களின் கொள்கை போலியானவை' என்பதைப் புலப்படுத்தப் போதுமானவை என்று நினைக்கிறோம். இது உங்களின் மூதாதையர்களால், பெரும் அறிஞர்களால் கூட முறியடிக்கப்படாத சவால்கள். வீணாக நேரத்தைக்கழித்து வீண்போகாதீர்கள் நேரம் பொன்னானது.

ஷீஆக்கொள்கை என்பது யூதர்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர்களால் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டது. பின்பு அதை இஸ்லாம் என்று சிலர் அக்காலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டதனால், பிற்பட்ட காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்து அரசியல் பலமும், பண்பலமும் பெற்றதன் விளைவாக பெரும்பான்மையானவர்களால் புரிந்துகொள்ளப்படாத ஒரு விடயமாக மாறிவிட்டது.

பெரும்பாலும் ஷீஆ அறிஞர்களின் பேச்சுக்களை செவிமடுத்தால் மற்றவர்களை ஏசுவதற்காக கொண்டுவருகின்ற குர்ஆன் வசனங்கள், ஹதீஸ்களைத்தவிர வேறு எதற்கும் அவர்கள் ஆதாரம் சொல்லமாட்டார்கள். வஹீ வந்ததைப்போன்று வாய்க்கு வருவதையெல்லாம் மார்க்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஆதாரங்களைவிட அவர்களின் மனோ இச்சையும், தத்துவமும், மெய்யியலுமே அவர்களின் கொள்கைகளை நிரூபிப்பதற்கு அவர்களுக்கு மிகவும் சிறந்த சாதனம். அல்லாஹ் எம்மனைவரையும் இத்தகைய குழப்பங்களிலிருந்து பாதுகாப்பானாக! ஸஹாபாக்களுடன் சுவர்க்கத்தில் நாம் இருப்பதற்கு அருள்செய்வானாக! ஆமீன்.

நிச்சயமாக அவனே யாவற்றையும் மிகைத்தவனாகவும் மிக்க ஞானமுடையவனுமாக இருக்கிறான்.

